

Giới thiệu Tổng Giám Đốc Đứng Chạy: Ông Xã, Ngoan Để Em Yêu Anh

Truyện Tổng Giám Đốc Đứng Chạy: Ông Xã, Ngoan Để Em Yêu Anh được tác giả GióTheoMây viết rất sinh động và sâu sắc, như một lời nhắn nhủ với các bạn, hãy yêu hết lòng!

Cô và anh là thanh mai trúc mã, đẹp như tranh thơ từ nhỏ, nhưng vì 2 bên gia đình có khuất mắc với nhau nên trở thành oan gia. Cô luôn tìm cách đối chọi gây gắt, Anh chỉ trưng ra bộ mặt than mà tiếp nhận chứ chưa bao giờ đáp trả lại mặt cho cô nháo thẳng đến khi cả 2 đều 25 tuổi.

Cô vì cứu người cô xem là chị em mà bị bắt còn anh vì cứu cô dù biết nguy hiểm đến tính mạng anh vẫn liều mình rồi lại vì cô mà đỡ lấy viên đạn nhắm vào cô. Trước khi chết anh nói: "Nếu có kiếp sau, anh nguyện mãi yêu em, Ân Nhi"

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Đứng Chạy: Ông Xã, Ngoan Để Em Yêu Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Trùng Sinh

'Đau' đó là từ đầu tiên khi cô nhận thức được, cô từ từ mở mắt đưa tay xoa cái đầu đau nhức, cô ngồi dậy quan sát một lượt nơi mình đang ở chỉ toàn màu trắng như bệnh viện vậy, trong lòng đầy nghi hoặc lại nhìn thân thể chưa phát triển hoàn toàn của thiếu nữ mà sự nghi ngờ càng ngày càng tăng: Đáng lẽ ra cô phải chết rồi chứ? Mà khoan nơi này là bệnh viện mà? Tại sao cô ở đây? Còn nữa cô đã 25 tuổi rồi sao có thể có tay chân nhỏ nhắn thế nha?

. Rất nhanh đã có người sẽ đến giải đáp những câu hỏi của cô, cô nghe tiếng bước chân đi đến và cửa phòng bị bật tung ra, một người phụ nhân xinh đẹp trên khuôn mặt được bảo dưỡng tốt nên không lưu lại được cho bà những minh chứng của thời gian nhưng bây giờ trên khuôn mặt bà toàn sự lo lắng, từ từ đi vào theo sau là một người đàn ông cao lớn tuấn mĩ đầy phong thái của một người thành đạt. Phụ nhân đôi mắt đỏ hoe tiến đến ôm cô vào lòng, bà khóc: "Tiểu Nhi của mẹ, con có sao không? Có bị thương không? Nào để mẹ xem" nói xong buông cô ra quan sát một lượt. Nhìn đến băng gạc trên đầu ta, bà thấy chói mắt lạ thường, nức nở: "Ôi, con gái tội nghiệp của mẹ, sao con ra nông nổi thế này".

. Ba Trần tiến lên an ủi bà xã nhà mình, lại nhìn cô đầy yêu thương, cưng chiều: "Tiểu Nhi, con sao rồi? Không sao chứ?"

. Cô chết điếng người này giờ cũng hoàn hồn, nhìn ba mẹ mình lúc còn trẻ thì bỗng khỏe mắt cay cay, nhào vào lòng Mẹ Trần mà khóc oa lên.

. Cô như thế càng làm ba, mẹ Trần lo lắng, bèn vừa dỗ dành vừa hỏi: "Có phải cái tên Thiên Phong làm con khóc phải không? Giỏi lắm, tên tiểu tử đó dám làm con gái cưng của lão nương khóc"

. Cô nghe thế vội lắc đầu, thút thít nói: "Không phải ạ, con chỉ sợ không gặp lại được ba mẹ thôi"

. Mẹ Trần gỡ trán yêu cô một cái: "Con bé này, ba mẹ ở đây không đi đâu hết, sẽ mãi ở bên con thôi, con yên tâm đi"

. Ba Trần nhìn cô đầy hiền từ nói: "Mẹ con nói đúng, ba mẹ tuyệt đối không rời bỏ con đâu".

. Mẹ Trần buông cô ra, đứng lên tiến đến bên bàn lấy hộp cơm để sẵn rồi quay lại đưa cho cô, yêu thương nói: "Bảo bối, nào ăn một chút đi con"

. Ta mở hộp cơm ra toàn những món ta thích mà nước mắt lần nữa muốn trào ra, gật đầu nghẹn ngào nói: "Cảm ơn mẹ"

. Mẹ Trần không biết chuyện gì đến với con gái mình vừa sùng ái vừa cưng chiều từ nhỏ nhìn cô như vậy làm bà xót xa không thôi, một bên lau nước mắt cho cô một bên an ủi: "Ngoan, đừng khóc nữa"

. Cô nhìn ba mẹ mình trong mắt toàn yêu thương cưng chiều nhìn mình mà tim thắt lại, kiếp trước cô vì Tô Gia Yến mà chống đối lại ba mẹ làm ba mẹ đau lòng không thôi, cuối cùng ba cô giận quá tuyệt giao với đứa con gái như cô, lúc đó cô còn oán trách cha mình thật độc ác nhưng sống lại một kiếp cô biết là ba cô chỉ muốn tốt cho cô thôi, có lẽ ngay từ đầu ba cô đã cảm thấy được cô ta không đơn giản như bên ngoài đi. Nghĩ đến đây cô cười một cách tự giễu, ngẩng đầu lên bất gặp ánh mắt đầy đau lòng cùng lo lắng của bà thì cô vội nờ nụ cười trấn an: "Mẹ con không sao đâu, à, hôm nay ngày mấy ạ?"

. Mẹ Trần nghi ngờ nhìn cô, nhưng vẫn trả lời chỉ nghĩ chắc cô ở trong bệnh viện nên không biết ngày tháng thôi: "Còn 1 tuần nữa đến sinh nhật 15 tuổi của con"

. Động tác gấp thức ăn của cô khẽ khựng lại, sau đó như không có chuyện gì, gật đầu như đã biết, tiếp tục ăn để lấp đầy cái bao tử đang kháng nghị.

. Thấy cô ăn đã xong, mẹ Trần đưa cho cô một ly nước, nói: "Con uống nước rồi nằm nghỉ ngơi cho khỏe, mẹ với ba con có công việc đi trước, chiều sẽ quay lại thăm con"

. Cô nghe thế ngoan ngoãn gật đầu , nhưng rất nhanh cô nhớ lại một chuyện , vội nói : “ Phong không có làm gì con hết , ba mẹ đừng làm khó anh ấy nhé “ Vì quen miệng với hơi vội nên cô không biết khi cô gọi như thế có bao nhiêu thân mật .

. Mẹ Trần kì quái nhìn cô một cái , cảm thấy hôm nay cô rất khác , bình thường nếu nhắc đến tên nhóc Thiên Phong kia là cô lại bày ra một bộ dáng nghiêng răng hận không thể nhào lại đánh nó một trận mà . Nhưng vẫn ép xuống nghỉ ngơi , cười cười nói : “ Được , mẹ biết rồi “

~~~~~ Dãy phân cách phòng bệnh a ~~~~~

. Sau khi ba mẹ Trần đóng cửa phòng lại , thì mẹ Trần về mặt lo lắng xoay qua nhìn ông xã mình : “ Ông xã , anh có thấy hôm nay con bé rất khác không ? “

. Nếu Mẹ Trần nhận thấy được vậy sao ba Trần lại không biết nên nhẹ gật đầu , nhưng vẫn an ủi bà xã nhà mình : “ Thôi em đừng lo lắng nữa , con nó lớn rồi để nó tự quản chuyện của nó đi , nó đã muốn giấu thì em ép nó cũng chẳng được gì đâu , em cũng hiểu tính con gái mình mà “

. Mẹ Trần khẽ thở dài , nhẹ gật đầu một cái cùng ba Trần rời đi .

~~~~~ Dãy phân cách trong phòng bệnh a ~~~~~

. Cô nào biết chuyện ba mẹ mình đang nói , chỉ nghĩ đến trí nhớ kiếp trước và chắc chắn một điều là cô đã trùng sinh năm 15 tuổi , cô vẫn còn đi học hình như chỉ mới khai giảng bước lên cấp 3 thôi , sau khi vào lớp gặp cô ta thì bỗng sinh ra thiện cảm nên kết thân làm bạn bè , lúc đi học cô luôn kiêu ngạo còn cô ta thì một dáng vẻ hiền lành thân thiện nhưng ai biết chính cô ta ở sau lưng xúi dục cô kiêu ngạo chứ . Cô còn nhớ cô ta nói một câu ' Người như Ân Nhi ai mà có thể so sánh được chứ , bạn như hạc giữa bầy gà thôi , bọn họ như vậy mà đòi hỏi làm bạn với bạn quả thật không biết lượng sức mà ' vì tuổi còn nhỏ chưa hiểu sự đời với cô được yêu thương cưng chiều nên nghe cô ta thôi hơi bèn tai như thế thì cảm thấy có lí bèn hất cằm lên , chẳng xem ai vào mắt hết .

. Cô nghĩ lại mà cười giễu mình ngu ngốc , nuôi một con bạch nhãn lang mà coi là bạn thân tri kỉ !! . Nếu đã cho cô sống lại cô sẽ tuyệt đối sẽ trả cho cô ta gấp trăm lần những gì cô ta đã gây ra cho cô .

. Bỗng cô nghe tiếng giày tiến đến phòng bệnh của mình vì là phòng vip nên mỗi khu chỉ một phòng mà thôi , nên cô chắc chắn tiếng giày ấy là tiến đến phòng mình nhưng lại không mở cửa mà chỉ đứng trước cửa .

. ' Tách ' Cửa phòng mở ra ....

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Đứng Chạy: Ông Xã, Ngoan Để Em Yêu Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: Âu Dương Thiên Phương (Anh)

Cô nhìn người tiến vào thì mơ to tròn mắt không thể tin được , mấp máy môi : “ Tại sao lại là anh ? “ Ha , chết rồi cô chưa chuẩn bị tâm lí để gặp anh nữa mà . Cô quan sát anh một phen , anh chỉ mới thành niên mà chiều cao đã 1m7 rồi , khuôn mặt như điêu khắc , đồng dạng với cô đều là Phụng mầu nhưng của anh lại dài và hẹp hơn , sống mũi cao thẳng , môi mỏng khẽ nhếch quả thật quyến rũ mê người , hôm nay anh lại mặt thêm áo sơ - mi trắng cùng quần tây đơn giản nhìn anh thật soái quá đi , cô nhìn không được tim đập ' bang bang ' , khuôn mặt hơi đỏ lên .

. Anh luôn để ý từng cử động của cô sao mà nhìn không thấy sự biến đổi của cô chứ , tưởng cô đỏ mặt vì tức giận bèn nói : “ Em làm sao vậy ? . Nếu em không thích nhìn thấy tôi thì tôi đi “ Nếu để ý thì sẽ thấy trong phụng mầu của anh lóe lên tia mắt sắc .

. Cô nghe anh muốn rời đi , hốt hoảng gọi anh lại : “ Phong , em không có , em. “

. Anh đang tính rời đi thì nghe cô gọi anh bằng tên thân mật như vậy thì động tác nhất thời khựng lại , xoay qua nhìn cô : “ Vậy em muốn thế nào ? “ tuy giọng điệu vẫn băng lãnh nhưng lại mang theo một chút vui mừng khó phát giác có lẽ vì cô đã chịu gọi tên anh đi .

. Cô lúng túng thật rồi , một mặt không muốn anh rời đi nhưng lại chưa biết ứng phó với anh như thế nào , bỗng cô nhớ có chuyện để nói rồi : “ Thiên Phong , ngày mai là ngày khai giảng đầu tiên của em khi lên cấp 3 , anh qua chờ em đi nhé “

. Tia vui mừng trong mắt anh thoáng biến mất , nhử mũi không vui : “ Gọi anh là Phong đi , còn nữa em đang bị thương không thể đi học được , chừng nào xuất viện đi rồi tính “ giọng nói không chút độ ấm nào cho thấy tâm trạng anh không được tốt rồi .

. Cô quả thật không hiểu nổi anh nghĩ gì nhưng vẫn ngoan ngoãn gật đầu gọi : “ Phong “ sau đó bắt đầu làm nũng : “ Phong , em đã khỏi rồi mà cho em ra viện đi a~~ , em hứa sẽ ngoan mà “ .

. Nghe giọng điệu làm nũng của cô , tâm nhão như bột rồi nên anh đành phải đầu hàng : “ Được rồi , coi như anh sợ em luôn “ trong đôi mắt phụng loé lên sự cưng chiều cùng nhu tình nhân nhật .

. Cô thấy anh đáp ứng thì nhoẻn miệng cười : “ Phong , anh thật tốt với em , em yêu anh nhất “ Lời này chả biết cô vô tình hay cố ý nữa .

. ' Em yêu anh nhất ' chỉ có câu này của cô là lọt được vào tai anh , tim anh nhảy loạn trong lồng ngực nhưng anh vẫn cố gắng giữ bình tĩnh : “ Em ... Em nghĩ ngại đi anh có việc đi trước , anh sẽ làm đơn xuất viện cho em , ngày mai đến đón em đi học , anh đi đây “ Nhưng hai bên tai đỏ bừng đã bán đứng tâm tình của chủ nhân nó . Dù anh băng lãnh thế nào cũng chỉ là một thiếu niên thôi .

. Cô tất nhiên nhìn thấy sự biến đổi của anh , nhìn theo bóng anh đã đi ra và đóng cửa lại ' phốc xuy ' cô thấy đáng vẻ xấu hổ của anh thật quá dễ thương đi bèn nhin không cười to .

~~~~~ Dãy Phân Cách xấu hổ a ~~~~~

. Anh đi trên hành lang bệnh viện làm cho những cô y tá cùng bác sĩ nữ ngoáy đầu lại nhìn anh trong mắt toàn là sự si mê , tuy chỉ mới thành niên nhưng lại đẹp trai như vậy quả thật hiếm có nha (mây : Cái lũ mê trai * xoay qua * Ô-Ô Phong ca thật suất a~~ Chúng nữ : * liếc khinh bỉ *) .

. Anh cũng không để ý đến vì bây giờ trong lòng anh chỉ quanh quẩn câu nói ' em yêu anh nhất ' của cô thôi . Trong lòng thầm tự giễu chỉ vì một câu nói của cô thôi cũng có thể làm anh mất ăn mất ngủ . Anh quả thật yêu cô quá sâu đậm rồi , không cách nào giãn hồi nữa , dù sao anh cũng chỉ hơn cô mấy tháng thôi chưa thể tự tạo ra đôi cánh riêng của mình để nhét cô vào lòng mà yêu thương che chở .

. Nghĩ như thế trong mắt anh loé lên tia kiên định , đứng , chỉ cần cố gắng anh sẽ có thể làm được , thấy thang máy mở ra anh bèn đi vào .

~~~~~ Dãy Phân cách trong phòng bệnh a ~~~~~

. Cô nằm ở trên giường bệnh cuối cùng cũng nhớ vì sao mình nằm viện rồi . Thật ra là cô thấy em họ của anh bám dính lấy anh thì trong lòng bỗng thấy khó chịu , bèn nhảy ra quát anh một ' Thiên Phong , em ghét anh ' rồi xoay người bỏ chạy , anh đuổi theo đến cầu thang thì ta đẩy dựa muốn thoát ra nên đập anh một cái , cuối cùng vì trượt chân ta bị té xuống cầu thang đập đầu vô tường ...

. Vì chuyện này mà cả 2 gia đình bất hòa luôn . Có thể nói là do lúc đó cô ương bướng khóc nháo với ba mẹ nên 2 người vì thương con gái duy nhất của mình mà dưng dưng đi tính sổ với nhà Âu Dương mà nhà Âu Dương cũng chỉ có anh là con một thôi nên sao có thể để cho anh bị ức hiếp cho được thế là 2 nhà đấu đá với nhau suốt 10 năm .

. Ta khi 18 tuổi thì biết mình yêu anh nên luôn tìm cách gây húng với anh khắp nơi , mục đích chỉ gây chú ý cho anh thôi . Nhưng thấy anh vẫn trung ra bộ mặt than không thèm quan tâm tới mình thì vừa buồn vừa tức . Nghĩ đến đây ta thấy mình thật buồn cười , trong mắt loá lên tia kiên định , nếu đã cho cô một cơ hội trùng sinh thì cô sẽ hào hào sống cho thật tốt , trả lại những gì kiếp trước đã nợ . Tô Gia Yến .... Cô chờ đó ....những gì cô nợ tôi , tôi sẽ hào trả lại cho cô ....

Buổi chiều :

. Cô đang ngủ thì cửa phòng lần nữa mở ra , mẹ Trần trên tay cầm một chén cháo cùng ba Trần đi vào nhìn thấy cô đã tỉnh thì cả 2 cùng tiến lại , mẹ Trần dịu dàng nói : “ Tỉnh rồi à ? Nào ngồi dậy ăn cháo đi “ vừa nói vừa nhẹ nhàng đỡ cô dậy .

. Cô cầm lấy chén cháo nhìn mẹ Trần ngoan ngoan gật đầu : “ Dạ , con cảm ơn mẹ “ nói xong cô bắt đầu cầm muỗng lên múc cháo ăn , ừm , cháo bảo ngư thật ngon , quả thật giờ cô rất đói nên ăn một loáng là hết chén cháo rồi .

. Mẹ Trần thấy cô đã ăn hết thì hài lòng lấy chén ra , cười cười nói : “ Con khờ quá , con là bảo bối là miếng thịt tâm can của mẹ , mẹ lo cho con là dĩ nhiên on nghĩa gì “

. Cô ôm lấy mẹ Trần dụi dụi vào lòng bà , thì thào : “ Con hứa sẽ không điều ngoa tùy hứng để làm cho ba mẹ buồn đâu , con sẽ cố gắng học thật giỏi để tiếp quản việc công ty của nhà mình “

. Mẹ Trần và ba Trần nghe con gái mình nói thế thì mừng lắm , cảm thấy con gái của bọn họ lớn thật rồi . Mẹ Trần xoa xoa đầu cô : “ Ừm , mẹ tin con “

. Ba Trần cười đến híp mắt cho thấy tâm trạng ông bây giờ rất tốt : “ Được , con gái cưng của ba lớn thật rồi , sau 3 năm nữa gả chồng được rồi “ câu sau nửa thật nửa nói đùa , thú thật làm ba mẹ ai mà không muốn tìm cho con mình tấm chồng tốt để chăm sóc con gái mình suốt cuộc đời chứ ? Ông cũng không ngoại lệ nha .

Cô giả bộ giận dỗi : “ Ba này kì quá , con không gả đi đâu , con muốn chăm sóc ba mẹ đến hết đời cơ “ Nhưng nghĩ đến một màn cô mặc đồ cưới cùng anh nắm tay tiến vào lễ đường cùng nhau nguyện ước trăm năm thì không nhịn được khuôn mặt ửng đỏ lên .

. Mẹ Trần ngồi bên cạnh sau không thấy biến đổi của khuôn mặt cô cho được , cười trộm nói : “ Ày..chà bảo bối tư xuân ai rồi kia , đến lúc đó dù mình không cho lấy cũng nhất quyết muốn gả đi bỏ lại 2 vợ chồng già này thôi “ xoay qua nháy mắt ra hiệu với ông xã nhà mình .

. Ba Trần cũng phối hợp làm ra vẻ mặt mát mẻ : “ Ày... Người ta nói đúng con gái lớn không giữ được trong nhà mà , thêm 3 năm nữa thôi con về làm dâu nhà người ta rồi “

. Cô nghe ba mẹ mình kể tung người húng thì khoé miệng giựt giựt , khuôn mặt càng đỏ hơn : “ Ba mẹ lại chọc con , con không chơi với 2 người nữa “

. Mẹ Trần cười khê trấn an : “ Thôi cho ba mẹ xin lỗi , nói coi con đang để ý ai ? “

. Cô biểu môi, bắt mồm nói : “ Mẹ con mới 15 tuổi thôi đó “ tuy tuổi thật của cô đã 25 rồi .

. Ba Trần lên tiếng : “ Ba với mẹ con mới 13 tuổi đã thích nhau rồi đó , cùng nhau sống đến bây giờ luôn rồi còn gì “

. Mẹ Trần liếc xéo ba Trần , hờn dỗi nói : “ Ông xã , cần nhắc lại chuyện cũ vậy không ? “

. Cô nhìn ba mẹ mình hạnh phúc thì trong lòng ảm áp , khoé miệng khẽ nhếch lên , nhớ ra mục đích của mình cô bèn nói : “ À đúng rồi , con đã nhờ Phong làm đơn xuất viện rồi , ngày mai Phong sẽ qua đón con đi học “

. Mẹ cùng ba Trần khuôn mặt đầy ngạc nhiên nhìn cô , mẹ Trần nhúu mi từ chối : “ Không được , con còn đang bị thương “ . Ba Trần kể bên phụ họa gật đầu .

. Cô lại làm nũng nói : “ Con khỏe rồi mà , con muốn đi học ngày mai khai giảng rồi , con không muốn thua thiệt các bạn đâu nha “ cặp Phụng mầu to tròn đầy thành khẩn cầu làm tâm bà cũng mềm theo .

. Mẹ Trần đành gật đầu thỏa hiệp : “ Được .. Được rồi “ sau đó đưa tay nheo yêu mũi cô 1 cái , mở miệng trách : “ Con đó , tối ngày chỉ như trẻ con mà làm nũng thôi “ tuy là trách nhưng trong giọng nói đầy yêu thương .

. Ba Trần đứng kế bên thấy một màn như thế , ho khan 2 tiếp : “ Con chỉ hỏi ý mẹ con thôi , đâu cần người ba như ta “

. Cô nghe thế xoa xoa mũi , cười hề hề nói : “ Ba đừng nhỏ mọn thế mà , bắt quá sau khi con về nhà sẽ nấu một bữa cơm thật ngon bù đắp cho cha nhé “

. Ba Trần nhìn cô cười cười : “ Con hứa rồi đó nha “

Một nhà vui vẻ trong phòng bệnh đầy không khí ảm áp ...

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Đùng Chạy: Ông Xã, Ngoan Để Em Yêu Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 3: Sóng Gió Trước Khi Đi Học

Chiếc xe BMW chạy trên đường hướng Trần gia mà tới , trong xe ba Trần phụ trách lái xe còn cô và mẹ Trần thì ngồi ở sau cùng nhau nói chuyện .

. Mẹ Trần nắm lấy tay cô , nghiêm túc nói : “ Có phải con thích thằng nhóc Thiên Phong phải không ? “

. Cô nhìn dáng vẻ nghiêm túc của mẹ mình , đành phải thừa nhận mà gật đầu , khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ lên .

. Mẹ Trần thấy cô thừa nhận thì khẽ thở dài , thật ra bà rất vừa ý thằng nhóc Thiên Phong đó , nhưng bà luôn đặt tâm ý của con mình lên hàng đầu , lúc trước thấy cô miên nhắc đến thằng nhóc kia là nghiêng răng nghiêng lợi nên bà cũng không hi vọng gì nhiều , nhưng bây giờ thấy con mình thừa nhận thích thằng nhóc đó thì bà cũng bớt lo phần nào , vì bà biết thằng nhóc đó cái gì cũng tốt hết chỉ sợ khí thế của thằng nhóc đó con gái mình chịu không nổi thôi . Còn nữa tâm ý thằng nhóc đó có thích con gái mình không nữa : “ Nếu con đã thích thằng nhóc đó nhưng mẹ chỉ lo thằng nhóc đó không thích con thôi . Đến lúc đó người đau lòng cũng chỉ có con thôi “

. Sau cô không hiểu nỗi lo lắng của mẹ mình chứ , tuy biết kiếp trước anh yêu cô nhưng cô kiếp này sống lại cũng chưa hiểu tâm ý của anh dành cho cô thế nào nữa : “ Dạ , con sẽ cố gắng để cho Phong yêu con “

. Mắt mẹ Trần hiện lên tia sáng quý dị , haha bà có cách thử lòng thằng nhóc Thiên Phong này rồi , bà tà tà nói : “ Đến lúc sinh nhật con mẹ sẽ chuẩn bị bất ngờ cho con “

. Cô như con như nai tơ chớp mắt tròn hỏi : “ Mẹ có thể bật mí chút xíu cho con không ? “ cô rất tò mò nha .

. Bà nhìn cô đầy bí hiểm , nở nụ cười có thể nói là yêu dã nhất mà nói : “ Không được , đến lúc đó con tự nhiên biết thôi “

. Nhìn mẹ mình cười đến không có ý tốt như thế , tại sao cô bỗng cảm thấy lạnh sống lưng như vậy nhỉ ? Cảm giác như đang bị mẹ mình tính kế là như thế nào đây a ? , nhưng rất nhanh loại bỏ suy nghĩ này , mẹ cô luôn nâng cô như nâng trứng , húng như húng hoa làm sao tính kế cô được . Xoay qua biểu môi vờ giận dỗi : “ Mẹ kibo , không chơi với mẹ nữa “

Mẹ Trần nghe cô nói thế giả vờ ưu thương nói : “ Ài... Mẹ tính dẫn con đi mua sắm đồ thể mà con lại giận , vậy khỏi mua sắm nữa “ Sau đó lại như lắm bầm : “ Shop An An hình như mới ra loại váy cùng gầy mới thì phải ? “

. Cô nghe thế vội nhảy dựng lên , làm nũng cười hề hề nói : “ Con nào có giận mẹ đâu , nào chúng ta đi mua váy với gầy thôi “

. Mẹ cô buồn cười điểm trán cô : “ Con đó , như con nít mới lớn vậy “ trong mắt toàn sự yêu thương , cưng chiều .

. Cô nghịch ngợm le lưỡi một cái , cọ cọ vào lòng cảm thụ sự ấm áp của bà : “ Mẹ con yêu mẹ nhiều lắm “

. Mẹ Trần dịu dàng xoa tóc cô , đầy ôn nhu nói : “ Mẹ cũng yêu con nhiều lắm , bảo bối của mẹ “

. “ Còn ai yêu tôi ? “

. 2 mẹ con đang tình cảm thì một giọng nói truyền xuống , đồng loạt nhìn lên thì thấy sắc mặt ba Trần đầy bất mãn nhìn 2 mẹ con , ngược lên thì thấy còn đèn đỏ liên hồi .

. Mẹ Trần liếc ba Trần một cái : “ Ấy nha , ông xã vậy mà ghen tị sao ? “

. Cô nghe thế phụ họa theo : “ Đúng là ba ghen tị với 2 mẹ con mình đó “

. Ba Trần nhìn 2 mẹ con 1 tung 1 hứng thì bất đắc dĩ , giả vờ ưu thương nói : “ Ấy ... Già rồi , ai mà thương yêu mình nữa “

. 2 mẹ con bị bộ dáng ưu thương của ba Trần chọc cười , mẹ Trần trách cứ nói : “ Ông này , có tuổi rồi còn bày ra bộ dáng tiểu tức phụ cho ai coi ? Xấu chết “

. Còn cô thì cười hề hề nói : “ Đâu có , con yêu ba nhất nhất luôn “

. Ba Trần đang định cùng bà xã và con mình nói chuyện thêm chút nữa thì thấy đèn xanh rồi đành phải xoay qua tập trung lái xe . Còn 2 mẹ con thì trò chuyện đến vui vẻ . Khung cảnh trong xe một nhà ba người đầy hài hòa .

. Không mấy chốc đã đến biệt thự Trần gia , đứng trước cổng lớn nhìn ngôi nhà kiếp trước mình nhớ mong mà khẽ thở dài , nói là biệt thự thật ra chỉ có 2 lầu thôi , vì mẹ cô thích hoa hồng nên 2 bên đường đi vào nhà đều là hoa hồng do chính tay bà chăm sóc , còn kế bên là một sân cỏ được ba cô thường xuyên cắt tỉa trên đó còn có cái xích đu mà cô thích ngồi nhất , còn phía sau nhà có 1 cái hồ bơi không lớn lắm . Nhớ kiếp trước cô rời bỏ nơi này hết 10 năm đến khi ba cô mất thì mẹ cô cũng buồn tuổi mà đi theo ba cô để lại toàn bộ tài sản cho cô . Nhưng cô cũng không ở biệt thự này mà nghe theo lời ' chị em tốt ' mà ở cùng với cô ta . Nghĩ đến đây cô lại nụ cười tự giễu .

. Mẹ Trần đứng kế bên quan sát cô này giờ nên đều thu hết những cảm xúc của cô vào mắt , không biết con gái bị gì mà thành thế này thật làm bà đau lòng , đưa tay nắm lấy tay cô thành công kéo cô ra khỏi suy nghĩ của mình : “ Con đang nghĩ gì vậy ? Con có chuyện gì giấu ba mẹ sao ? “

. Cô biết này giờ mình thất thần nên mẹ cô đã nghi ngờ bèn lắc đầu nói : “ Không có , ở trong bệnh viện mấy ngày nên khi về nhà thấy nhớ thôi “

. Mẹ Trần biết cô nói dối nhưng không vạch trần chỉ giả bộ như đã biết mà gạt đầu .

. Ba Trần dẹp đồ trong nhà xong thì đi ra nhìn 2 mẹ con đứng thì tiến đến ôm bà xã cùng con mình nói : “ 2 mẹ con đứng đây làm gì ? Nào vào nhà thôi “

. Mẹ Trần đẩy nhẹ Ba Trần ra , khuôn mặt ửng hồng : “ Ông này , đằng hoàng chút đi “ Nói xong chạy vội vào nhà .

. Ba Trần nhìn mẹ Trần nắc cở thì cười ha hả xoay qua nhìn cô : “ Con vào nhà đi , ở ngoài gió lạnh lắm “

. Cô nhìn ba mẹ mình tuy đã có tuổi nhưng vẫn sắc son không nhận được hạnh phúc , nhẹ nhàng gạt đầu : “ Vâng ạ “ rồi cất bước theo ba Trần vào nhà .

. Nhà của cô trang trí khá đơn giản chỉ treo vài bức tranh gia đình cùng hoa trang trí thôi , cũng không muốn người giúp việc toàn bộ do mẹ cô làm hết , điều có 2 gian chính : Đi vào cửa là tới phòng khách , cách vách là phòng bếp , kế bên là cầu thang để đi lên lầu , cuối cùng là nhà vệ sinh . Còn ở trên lầu thì chỉ gồm 3 phòng ngủ , phòng ngủ của khách ở cuối dãy , phòng của cô ở tránh giữa , đầu tiên là gian phòng của ba mẹ cô .

. Mẹ Trần nhìn con gái mình lại lâm vào trạng thái của chính mình thì nhủ mi , chỉ nghĩ là hôm nay con gái mình mệt rồi bèn dục : “ Con hôm nay mệt rồi lên phòng nghỉ ngơi đi “

. Cô nghe thế cũng ngoan ngoãn gạt đầu , lách xác đi lên lầu , tiến vào phòng tránh giữa của mình mà mở cửa ra rồi đi vào , thả mình lên giường cô bèn quan sát nơi ở của mình từ nhỏ đến lớn , phòng của cô màu chủ đạo là màu xanh nước biển , giường cô được đặt cách bàn học một chút nhưng lại được đặt gần sát bên tủ đồ của cô , bàn học tuy hơi xa giường nhưng lại được đặt gần cửa sổ có thể ngắm cảnh bên ngoài . Còn nhà vệ sinh thì mỗi phòng đều có hết .

. Cô đứng dậy đi đến mở tủ đồ ra , nhìn tủ đồ toàn váy cùng giày màu trắng mà không nhận được hắc tuyết đầy mặt cũng mai là ngày mai cô cùng mẹ sẽ đến shop quần áo mua đồ , quả thật kiếp trước cô rất thích giày cùng với váy nhưng sau khi 20 tuổi lại không thích nữa , chỉ thích mặc áo somi cùng quần dài thôi nhưng lại bị ' chị em tốt ' thổi gió bên tay nói cô mặc hồ hang rất đẹp , thế là cô nghe theo cô ta mặc đồ hồ hang chỗ nên che thì để hở , rồi bị cô ta xúi dục ăn chơi trác táng nên cha cô mới tức giận đến mức thổ huyết lên con đau tim , mẹ cô thì khóc đến khô nước mắt . Nghĩ đến đây cảm thấy mình thật bất hiểu , kiếp này sẽ không lặp lại như thế một lần nào nữa , cô xin thề .

. Cô cảm váy ngủ màu trắng đi vào nhà vệ sinh mà tắm rửa , nhìn khuôn mặt thiếu nữ non nớt cùng thân thể chưa phát triển hoàn toàn làm cô nhớ nhưng cặp ngực cở E của mình biết bao .

. Sau khi tắm xong cô thấy nhẹ nhõm hẳn lên , sấy khô tóc rồi nằm ườn trên giường , con buồn ngủ ập tới , cô ngáp dài một cái rồi tắt đèn đi ngủ . Trong mơ cô thấy cô cùng anh nắm tay nhau tiến vào lễ đường dưới sự chúc phúc của mọi người và cùng yêu nhau để trọn một kiếp người ....

. Buổi sáng :

. 'King koong' Anh đứng trước nhà Cô bấm chuông trên tay cầm một bộ y phục nữ sinh .

. Mẹ Trần đi ra mở cửa nhìn thấy anh thì cười nói : “ Nhóc Thiên Phong đấy à , vào đi con , con đến tìm Ân Nhi sao ? Nó chưa thức “ sau đó bà bổ sung thêm một câu : “ Ấy chết , bác chưa làm đồ ăn sáng nữa phiền con lên phòng kêu nó giùm bác nhé “

. Anh tiến vào nghe mẹ Trần nói thế thì lễ phép gật đầu : “ Dạ không phiền đâu bác “ Nói xong anh đi lên lầu .

. Mẹ Trần cười cười đi lùi xuống phòng bếp chuẩn bị đồ ăn sáng cho cô lẫn luôn phần anh .

. Anh đứng trước cửa phòng , lúng túng một hồi mới gõ cửa nhưng lại không ai trả lời bèn mở cửa thì thấy cửa không khóa nên mở cửa tiến vào luôn , nhìn một màn trước mắt anh trực tiếp đổ bưng mặt cùng nơi nào đó đang như con mãnh thú muốn thoát khỏi nhà giam .

. Cô có thói quen đá chặn nên chặn đã bị cô đá sang 1 góc từ khi nào rồi , cô lại không thích mặc áo lót nên bộ ngực sữa cùng nhũ hoa chưa trưởng thành của thiếu nữ như ẩn như hiện trước mặt anh , cô chỉ mặc váy ngủ tối đuôi nên quần lót màu trắng như ẩn như hiện theo từng động tác của cô thêm cặp chân trắng nõn mịn màng như da em bé làm người ta nhìn không được muốn vuốt ve một phen làm cho máu huyết trong người anh sôi sục , anh cũng chỉ là mới ở độ tuổi trưởng thành thôi , cô quyến rũ như vậy quả thật là đòn trí mạng chết người , ở dưới hạ thân có nguy cơ chào cờ .

. Anh nhìn xuống dục vọng , vội ho khan 2 tiếng gọi cô : “ Ân Nhi , dậy đi học , hôm nay là buổi lễ khai giảng đấy “ Thấy cô không phản ứng thì tiến lên tính lay cô dậy nhưng chưa kịp phản ứng thì đã bị cô kéo xuống giường , vì không muốn tạo sức nặng cho cô nên ngã sang một bên rồi bị lại bị cô ôm lấy , 2 tay cô ôm chặt cổ anh chân thon của cô lại để lên người anh , bộ ngực no đủ cách lớp áo ngủ mỏng manh như có như không cọ vào người anh làm cho toàn thân anh cứng đờ , dục vọng mới vừa đề xuống lại bị cô khơi mào rồi dậy , nơi nào đó dưới hạ thân đang gào gào mãnh liệt .

. Anh nhìn khuôn mặt cô gần trong gang tấc , mắt lại rơi ngay đôi môi phần nộn mê người như mời anh cắn mút , anh khó khăn nuốt một ngụm nước miếng , cảm thấy miệng đắng lưỡi khô , bây giờ tâm trí của anh chỉ muốn đôi môi của cô gái nhỏ trước mặt thôi . Đến khi anh kịp phản ứng thì môi anh đã dán lên môi mềm mại của cô , xúc cảm vừa mềm mại vừa ngọt ngào làm anh muốn đòi hỏi thêm , trực tiếp tách đôi môi nhỏ nhắn của cô ra luôn lưỡi mình vào nhẹ nhàng mút lấy chất ngọt trong miệng cô , sau đó lại thấy không đủ mà công thành chiếm , đưa tay ôm lấy sau lưng cô làm cho cô dán chặt vào người anh , lưỡi anh càn quét trong khoang miệng nhỏ nhắn của cô , đến khi thấy cô thiếu dưỡng khí thì mới luyến tiếc buông ra đôi môi mê người ấy .

. Nhận thấy cô gái trong ngực nhúc nhích anh bèn luống cuống không biết thế nào thì lại nhìn thấy ánh mắt ngơ ngác như nai con của cô , anh vội tính buông ra nhưng bị cô kéo lại .

. “ Phong , anh thật thơm “

. ' Thơm ?? ' thân thể anh cứng đờ nhìn cô gái nhỏ đang cọ cọ vào lòng mình , không nỡ đẩy ra chỉ có thể bắt đắc dĩ nói : “ Ân Nhi , em mau thay đồ đi học đi , trễ giờ rồi đó “

. Cô như không nghe thấy , sờ sờ môi sưng đỏ vì bị anh hôn của mình : “ Phong , môi em hình như bị sưng rồi “

. Anh chột dạ , đỏ mặt xoay đi , lắp bắp nói : “ À ... Ừm ... Do .... Kiến cắn “

. Cô vô tội chớp chớp mắt : “ Vậy anh là kiến à ? “

. Anh nhìn cô sững lưng cứng đờ , cuối cùng là bối rối : “ Anh ... anh xin lỗi “

. Thật ra cô nghe được đoạn đối thoại của anh và mẹ Trần rồi nên khi anh lên phòng cô cố tình để cửa không khóa còn giả bộ tưởng mình ngủ xấu mà đá chặn qua một bên nữa , mục đích chờ anh lọt vào bẫy mà cô giăng sẵn thôi . Cô ra vẻ giận dỗi : “ Hừ , anh hôn em lỡ có bầu thì làm sao ? “ Haha , cô muốn anh phải từ từ vào bẫy của cô .

. Anh n+1 cứng đờ người , khóe miệng giựt giựt ' bầu ??? ' , tuy anh mới vị thành niên nhưng không ngờ đến mức nói hôn môi mà có bầu đâu , anh khề gõ trán cô một cái : “ Đồ ngốc , em học ở đâu ra vậy , hôn môi không có bầu được đâu “ Hừ , ai dám dạy cô như thế ?? Đây rõ ràng là dạy hư trẻ con .

. Cô chớp chớp mắt về mặt đầy ngây thơ vô tội : “ Mẹ em nói , trừ ba em ra đừng cho giống đực đực vào sẽ mang bầu đó “

. Anh nghe thế hắc tuyến đầy mặt , đây rõ ràng là muốn giấu cô trong nhà mà , nhưng ngẫm lại cũng hay như thế cô sẽ không cùng người khác thân cận được , nghĩ nghĩ bèn nói : “ Chỉ có anh là ngoại lệ “

. Cô phượng mầu lấp lánh nhìn anh : “ Như vậy em sẽ được hôn môi với Phong nhỉ ? Môi của Phong thật ngọt , ăn rất ngon nha “

. Anh nghe thế thì sùng sốt , mắt lại rơi vào đôi môi đang đóng mở của cô , bất giác nhớ lại mùi vị hồi nãy , ừm , vị vừa ngọt vừa mềm quả nhiên không tệ . Ma xui quỷ khiến anh vậy mà gật đầu . Anh nào biết cái gật đầu này của anh trực tiếp anh bị con hồ ly đội lớp nai tơ cho vào bẫy , muốn thoát cũng không không thoát được hoặc có lẽ anh không muốn thoát . Một cái bẫy tình yêu ngọt ngào a~~~~~

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Đùng Chạy: Ông Xã, Ngoan Để Em Yêu Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 4: Đi Học

Cô từ trong phòng tắm đi ra, mặc đồng phục do anh đưa đến, đồng phục được thiết kế theo kiểu đồng phục của thủy thủ, váy xếp li tầng phía sau được thiết kế thêm phần nơ bướm, cô còn cột tóc 2 bên cổ định bằng ruy băng màu xanh, trong cô bây giờ nhìn rất dễ thương, thấy anh đờ người ngồi trên ghế nhìn chăm chăm vào cô làm cô nổi ý lên muốn trêu chọc anh 1 xíu nhưng cuối cùng cũng không đành từ bỏ, uầy, thôi đành chịu vậy nếu dọa con rể của mẹ chạy mất chắc không tha cho mình đâu ha, nghĩ vậy nên tiến lên khều anh một cái: “Phong, anh làm gì thờ thần vậy? Có chuyện gì sao?”

. Anh từ khi nhìn cô mặc bộ đồng phục đi ra thì đờ người luôn rồi, anh nhận ra cô càng lớn càng xinh đẹp không khác nào tinh linh, làm anh bỗng có cảm giác muốn buột chặt cô bên người nhưng anh biết là không thể nào, đang chìm trong suy nghĩ của mình nên anh không nghe cô gọi đến khi hoàn hồn thì thấy phượng màu như nai tơ phóng đại trước mặt làm anh giật mình: “Àn Nhi, em kêu anh sao?” Lúc này anh mới nhận ra cô với anh gần nhau đến cỡ nào, nếu anh nhích lên chút nữa là có thể hôn đôi môi đang quyến rũ anh trước mặt đó.

. “Em nói 2 chúng ta trễ học bây giờ kìa” Vừa nói vừa chỉ chỉ cái đồng hồ trên bàn học đang chỉ đúng 7:15. Cũng may cô có kí ức kiếp trước nên biết cấp 3 cỡ 7:30 mới vào học với lại hôm nay khai giảng đầu năm nên đi trễ chút cũng không sao.

. Anh thì cũng chỉ mới vào cấp 3 nên không biết được như cô, nhìn đồng hồ thấy đã 7:15 thì vội nắm tay cô đi xuống lầu: “Ách, trễ rồi, chúng ta đi thôi Àn Nhi”

. Cô cũng không tính nói cho anh biết mặc anh nắm tay đi xuống lầu, khi đi cũng không quên lấy cặp sách của mình.

. Mẹ Trần ở dưới lầu này giờ thấy anh hơn nữa tiếng rồi mà chưa đi xuống, tính lên kêu nhưng khi thấy cả 2 nắm tay đi xuống lầu thì trong mắt lóa lên tia kinh hỉ, cười càng thêm gọi là từ ái: “2 con xuống rồi à, cũng trễ rồi, đây là 2 phần ăn mẹ làm sẵn mang theo ăn đi” vừa nói vừa đưa 2 hộp cơm được bọc bằng vải màu hồng cùng màu xanh.

. Cô tiến lên nhận lấy hộp cơm rồi hôn má mẹ mình một cái, cười tươi nói: “Mẹ con đi học đây”

. Mẹ Trần yêu thương vuốt tóc cô, trách yêu: “Cái con bé này, thật là” Sau đó hôn nhẹ lên trán của cô: “Bảo bối của mẹ học tốt nhé”

. Cô cười híp mắt thành hình lưỡi liềm, chạy đến tự nhiên ôm lấy cánh tay anh: “Phong, đi thôi”

. Anh bắt đắc dĩ cũng mặc cô ôm tay mình, xoay qua lễ phép chào mẹ Trần: “Thưa bác con đi học”

. Mẹ Trần đầy hiền từ nói: “Ừm, con hãy chăm sóc tiểu Nhi dùm bác nhé”

. Khi cả 2 ra khỏi cửa nhà, anh xách lấy cặp của cô tiến lại chiếc mô tô Kawasaki H2 số lượng có hạn của mình, nhìn đồng hồ trên tay đã gần 7:30 rồi thì hơi sốt ruột: “Tiểu Nhi lên xe nhanh, trễ rồi” Anh lại lấy nón bảo hiểm đội lên cho cô.

. Cô nhìn anh sốt ruột mà cảm thấy buồn cười, cũng thật thà cho anh đội nón rồi leo lên mô tô ngồi ở phía sau ôm lấy eo anh: “Đi thôi” vừa nói còn có ý lấy ngực của mình cọ cọ lưng anh.

Anh nhận thấy thứ gì đó mềm mềm đang cọ cọ sau lưng làm toàn thân anh cứng đờ, luống cuống bắt đầu chạy xe phóng đi. Cô ngồi ở sau nhìn lơ tai anh đỏ bừng thì cười xấu xa vì ý đồ của mình thành công. Không biết vì sao cô rất thích trêu chọc anh nha.

~~~~~ Đây phân cách trước cổng trường a ~~~~~

. Anh đậu xe lại trước cổng trường, thu hút các nữ sinh nhìn chăm chăm, hận không thể ăn tươi nuốt sống anh. Cô ngồi phía sau sao mà không nhận thấy được những ánh mắt đó, nhích đến ôm anh càng chặt, phượng màu lạnh lẽo quét qua những ánh mắt ánh kia, ý tứ đầy cảnh cáo làm cho bọn nữ sinh đang nhìn anh đắm đuối vội thu hồi ánh mắt lại, thảm tiếc chậu đã có hoa.

. Anh biết mình không bị trễ thì thờ phào nhẹ nhõm cũng nhận thấy ánh mắt của bọn nữ sinh đó nhưng anh điều anh để ý là nhất cử nhất động cô gái nhỏ sau lưng mình thôi: “Àn Nhi, tới nơi rồi xuống xe thôi”

. Cô thu hồi mắt lạnh, ngoan ngoãn gạt đầu, buông eo anh ra nhảy xuống xe.

. Anh nhìn cô nhảy xuống xe như thế sợ cô té, đưa tay cời nón cho cô còn miệng thì lại trách cứ: “Em đó, nhảy xuống lơ té thì sao? Mai mốt đừng như vậy nữa” Bộ cô không thấy lúc cô nhảy xuống những ánh mắt bọn nam sinh như sói đói nhìn cô sao?

. Cô cười hí hí, nghịch ngợm nháy mắt 1 cái: “Em biết rồi mà, anh đi gửi xe đi, em chờ” xoay qua chu môi dục: “Nhanh đi sắp trễ học rồi kìa”

. Anh bắt đắc dĩ nhìn cô 1 cái rồi chạy xe đi.

. Khi thấy anh chạy đi cô nhìn theo thu hồi nụ cười trên mặt , trên khuôn mặt cô chỉ còn sự lãnh tính . Trừ trước mặt anh và ba mẹ cô thì đừng ai mong cô cho sắc mặt tốt !! . Quan sát một vòng trường học , đây là trường cao trung nên nghèo giàu đều có thể vào học , ngôi trường này trang trí khá đơn sơ , khuôn viên trường đều là hoa cỏ của mỗi lớp tự trồng , phòng học được chia làm 3 khu được thiết kế thành hình chữ U , mỗi khu được chia làm 3 tầng , mỗi tầng là 5 lớp với 1 nhà vệ sinh riêng . Tránh giữa là một hồ nước tượng đài thần kúpí . Đồng phục thì màu trắng phối với xanh dương được thiết kế theo kiểu đồng phục thủy thủ .

. ns1 : “ aaaaaaaaaaaaa , Minh thiếu tới “

. ns2 : “ Minh Hiền , em yêu anh “

ns3 : “ Hiền , hoàng tử lòng em “

. ... ..

. Một đám nữ sinh reo hò ầm lên làm cô đang đang quan sát ngôi trường khoe miệng nhin không được giứt giứt . Nhìn qua thì thấy một chiếc siêu xe màu đen đang được vệ sĩ mở ra , một cậu bé bằng tuổi anh bước ra , khuôn mặt có thể nói là yêu nghiệt trách sao đào hoa như thế cũng phải thôi , đôi mắt sâu âm trầm héch lên cho thấy là 1 người tuyệt đối không đơn giản . Cô quan sát cuối cùng là rút ra 1 câu kết luận ' Tuyệt đối không bằng 1 góc Phong của cô ' .

. Triệu Minh Hiền cũng nhận thấy tầm mắt của cô làm hấn đề ý nhất là tầm mắt của cô nhìn hấn chỉ đơn thuần là nhìn thôi , tìm theo ánh mắt của cô thì thấy cô một thân đồng phục màu xanh dương , mái tóc đen dài được cô thắt để qua 2 bên dùng rý băng cùng màu đồng phục mà cố định , phượng mâu vừa to vừa tròn , sống mũi cao thẳng , đôi môi anh đào nhỏ nhắn phần nộn , khuôn mặt nhỏ nhắn lại chứa đầy lãnh tính nhìn hấn , làm tim hấn bị chậm một nhịp , đôi chân không tự chủ tách đám nữ sinh đang quay quanh ra đi đến trước mặt cô .

. Cô nhìn người cao hơn cô nửa cái đầu , không vui nhíu mi , tính xoay người bỏ đi .

. Hấn thấy cô tính rời đi thì vội nắm lấy cánh tay cô : “ Khoan đã “

. Cô nhìn chăm chăm cánh tay mình đang bị nắm lại , sắc mặt càng thêm lạnh đi quai phần , không kiên nhẫn hỏi : “ Buông ra , có chuyện gì ? “

. Triệu Minh Hiền nhận thấy mình hơi đường đột vội buông tay ra , dùng khuôn mặt yêu nghiệt phóng điện về phía ta : “ Xin lỗi , em tên gì ? Cho anh làm quen nhé “

. Cô nhìn hấn một cái chả thèm quan tâm hấn đang ' chuột rút ' con mắt , lạnh lùng phun ra 1 chữ : “ Không “ Đối với người ngoài quả thật cô không đủ kiên nhẫn đâu .

. Nghe cô từ chối mặt hấn đen đi quai phần , hấn từ trước đến giờ là hoa hoa công tử , đám nữ sinh luôn quay quanh hấn , thế mà bây giờ cô chả nể mặt mũi hấn mà còn thẳng thừng từ chối hấn : “ Vì sao ? “

. Cô nhàm chán nhìn hấn như đang nhìn 1 thằng ngốc : “ Không thích “ .

. “ tiểu Nhi “

. Hấn đang tính mở miệng thì 1 giọng nói lạnh như băng vang lên cắt ngang lời hấn , hấn xoay qua thì nhìn thấy anh khuôn mặt lạnh lùng nhìn hấn , phượng mâu híp lại sắc lạnh như dao nhìn hấn làm sống lưng hấn tê rần , nhin không được run rẩy 1 cái .

. Cô nhìn thấy anh 2 mắt sáng lên , nũng nịu gọi : “ Phong ~ “ sau đó trực tiếp tiến lên nhào vào lòng anh , mở miệng giận dỗi : “ Người ta đợi thật lâu “

. Anh cũng thuận theo ôm lấy cô vào lòng , nghe cô nũng nịu gọi cùng giận dỗi oán trách thì tim anh mềm nhũn ra : “ Cho anh xin lỗi “ không phải bị lũ nữ sinh đeo bám thì anh đã không để cô đợi lâu như thế và sao lũ ruồi bọ có cơ hội quay quanh cô .

. Triệu Minh Hiền đen mặt nhìn 1 màn trước mắt , ánh mắt âm trầm nhìn cô , trước mắt hấn thì cô như bông hoa tuyết cao quý còn trước mặt anh lại như cô vợ nhỏ mà làm nũng , quả thật khác một trời 1 vực làm hấn tức đến nghiến răng . Trong lòng thâm hạ quyết tâm phải biến cô trở thành người của mình .

. ' reeng~~reeng ' tiếng chuông trường đúng lúc vang lên .

. Cô thoát ra khỏi lòng anh chuyển qua lấy tay nhỏ nhắn của mình nắm bàn tay anh , cười tươi nói : “ Phong , vào trường thôi “ vừa nói vừa kéo anh đi . Anh cũng mặc cô lôi kéo mình đi , trong mắt lóe lên sự cung chiêu .

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Đình Chạy: Ông Xã, Ngoan Để Em Yêu Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 5: Tả Trí Thần

Nói là khai giảng thật ra đã học trước 1 tuần rồi, nhưng anh thì bận chăm sóc cô còn cô thì nằm viện nên cả 2 cũng không ai đi học nhưng 2 bên gia đình đây phải đề trung nên xin nghỉ 1 tuần cũng không ai kháng nghị gì với lại có lý do chính đáng nữa chứ. Cô vì có trí nhớ kiếp trước nên khi vào hội trường trực tiếp lời anh đến lớp 10A5, nhưng không thể nói là cô trùng sinh nên cô chỉ đành quăng qua cho mẹ Trần: “Em nghe mẹ nói chúng ta được xếp học ở lớp 10A5 á”.

. Anh nghe thế cũng gật đầu mặc cô lôi kéo đi, thật ra ba mẹ anh cũng đã nói lớp cho anh biết rồi nhưng không muốn làm cô gái nhỏ trước mặt mắt húng nên đành chịu, chỉ cần cô thích là được rồi.

Từ lúc anh và cô đi vào hội trường đã một mảnh xôn xao:

. ns1: Đây, đây nam sinh mới đi vào thật đẹp trai nha

. ns2: Ừm, thật giống mẫu nam chính lí tưởng trong ngôn tình a~~

. ns3: Thôi đi, dù đẹp trai cỡ nào thì cũng là chậu đã có hoa rồi còn gì, không thấy cả 2 nắm tay đi vào à.

. ns1,ns2: Ài bởi vậy mới nói, tiếc thật.

... ..

. nas1: Ê này này, cô gái mới đi vào xinh phết nhỉ?

. nas2: Ừm, đáng người thật sự không tồi.

. nas3: Ủa, tiếc thật, một bông hoa tuyệt đã có chậu rồi.

... ..

. Cuối cùng là ánh mắt đầy ghen tị lẫn ghen tị bắn thẳng vào cô và anh, còn 2 nhân vật chính của chúng ta xem như không có gì đứng tại vị trí của mình.

. Khoảng 5 phút sau, thầy hiệu trưởng tiến lên bục giảng, giọng nói đồng thanh: “Các em yên lặng nào” Thành công làm cho những học sinh đang bàn tán xôn xao im bặt, thầy thấy thế vừa lòng rồi sau đó bắt đầu phát biểu ý kiến của mình. Cô nhầm chán lấy mp3 từ trong cặp ra kèm theo 1 dây tai nghe, cắm vào trong mp3 sau đó xoay ra sau đưa cho anh cùng nhau nghe.

. Sau khi thầy hiệu trưởng phát biểu xong đi xuống bục thì một người khác đi lên làm bọn nữ sinh hét chói tai:

. “aaaaa, thầy Tả em yêu thầy”

. “Thầy Tả thật đẹp trai a~~”

. “... ..”

. Cô nhủ mi, ‘thầy Tả ??’ Tả Trí Thần ?? ngược lên bục quả thật thấy hấn một thân trang phục đi làm chỉnh tề, tóc được cắt tỉa gọn gàng, khuôn mặt điển trai đeo thêm một cặp kính cận cộng thêm nụ cười dịu dàng luôn treo trên môi tạo thêm cho hấn sự nhã nhặn làm cả bọn nữ sinh chết mê chết mệt, cô cũng từng bị dáng vẻ này lừa gạt, kiếp trước tưởng hấn là một thầy giáo tốt nên luôn mến mộ, ai ngờ hấn là một tên biến thái thích cuồng SM !! . Nếu không phải lúc cô đi ngang qua thấy hấn đang XXOO với 1 nữ sinh bằng cách tra tấn thì chắc cô cũng bị bề ngoài của hấn gạt rồi.

. Tả Trí Thần nở nụ cười dịu dàng, giọng nói thánh thoát như suối vang lên: “Các em im lặng nào” sau khi nhìn bọn nữ sinh đã bình tĩnh lại thì bắt đầu đọc phần văn mình đã chuẩn bị tốt. Giọng dễ nghe như suối thoảng cái làm bọn nữ sinh say mê chìm đắm vào.

. Cô đang trong suy nghĩ của mình nào biết ở đằng sau anh đang đen mặt vì theo góc độ của anh thấy là cô đang nhìn thầy ấy đầy chăm chú trong lòng đầy khó chịu, đưa tay kéo lấy tay cô: “Àn Nhi?”

. Cô cuối cùng cũng hoàn hồn lại, phượng mẫu to tròn đầy ngây ngô nhìn anh: “Phong??”

. Anh thở dài 1 cái, nhìn cô gái trước mặt chỉ có thể bắt đắc dĩ, nhỏ giọng chỉ đủ anh và cô nghe còn cố ý thổi hơi nóng vào lỗ tai cô: “Em thích thầy ấy sao?” giọng nói nồng nặc mùi dấm chua mà quên rằng anh chưa là gì của người ta hết. Nhưng thấy phản ứng của cô gái nhỏ trước mặt thì trong mắt hiện lên tia cười xấu xa.

. Cô bị anh thổi hơi nóng vào lỗ tai thì khẽ rùng mình khuôn mặt nhỏ nhắn hơi đỏ lên xoay qua thấy anh cười đầy tà ác thì biết anh trêu mình nhưng thấy bộ dáng anh ăn giấm chua thì trong lòng đầy vui vẻ, cười hi hi thì thảo bên lỗ tai anh còn không quên cắn nhẹ để trả thù: “Thầy ấy không bằng Phong”

. Anh nghe cô nói như thế thì vui vẻ lại bị cô khẽ cắn lỗ tai với hơi thở thơm tho của cô phả vào mặt thì nơi nào đó lại phản ứng, khẽ cắn răng nhìn cô gái nhỏ cười đầy vô tội trước mặt thì đành cảm thán, quả thật làm ác không thể sống mà.

. Vì những học sinh đều chăm chú nghe Tả Trí Thàn đọc nên không ai chú ý tới 2 người cô và anh hết .

~~~~~ Dãy Phân Cách thời gian a ~~~~~

. Cuối cùng buổi khai mạc đã kết thúc , cô cùng anh đi đến lớp 10A5 , cô giáo chủ nhiệm thấy 2 người đứng trước cửa lớp thì hỏi : “ 2 em là Âu Dương Thiên Phong và Trần Ân Nhi sao ? “ . Thấy cả 2 gật đầu thì cười nói tiếp : “ Các em vào lớp đi “ Sau đó lại xoay qua nhìn các học sinh khác giới thiệu : “ Đây là 2 bạn của lớp chúng ta , tuần trước vì cả 2 không khỏe nên xin nghỉ “ , lại nhìn anh và cô nói : “ 2 em tự giới thiệu đi “

. Anh trưng ra khuôn mặt than ngàn năm không đổi , băng lãnh mở miệng : “ Âu Dương Thiên Phong “

. Cô thì cũng không khác anh gì mấy , lãnh tĩnh ngắn gọn nói : “ Trần Ân Nhi “

. Cô giáo tươi cười tự giới thiệu : “ Cô tên Hàn Thảo là cô chủ nhiệm của các em cô dạy môn Văn . Vậy Ân Nhi ngồi đầu bàn cùng bạn nam kia nhé , còn Thiên Phong vì em cao nên ngồi cuối bàn nha “

. Lời cô giáo vừa nói ra cả lớp bỗng dung cảm thấy nhiệt độ trong phòng giảm bớt thêm mấy độ mà khóe miệng giựt giựt , thầm than lớp bọn họ lại có thêm 2 tăng băng đi động nữa .

. Cô khuôn mặt như thiên sứ nở nụ cười nhưng phượng mâu lại không có tí độ ấm nào , giọng đầy băng lãnh mở miệng : “ Em muốn ngồi kế Phong “

. Cô giáo vội kiềm nén run rẩy trong lòng , ho khan 2 tiếng sửa lại lời : “ Khụ ... Khụ , được .. Được rồi , bạn bàn cuối lên bàn đầu ngồi đi , còn 2 đứa em xuống bàn cuối ngồi “

. Cô vừa lòng gật đầu nắm tay anh đi xuống bàn cuối ngồi . Anh nhìn khí thế băng lãnh của cô còn muốn hơn anh thì giật mình nhưng rất nhanh bỏ qua , tuy anh không biết vì sao cô trở thành như thế nhưng trước mặt anh cô vẫn là chính cô thì được rồi nếu cô thật sự dùng ánh mắt lạnh như băng nhìn anh chắc anh không sống nổi nữa ... Với người khác thì không quan trọng .

. Cô nhìn anh thấy anh trầm mặt thì sợ anh không chấp nhận con người thật của mình bèn khẽ gọi : “ Phong ?? “ “ Đối với người khác nhìn cô như thế nào không quan trọng , cô chỉ quan trọng suy nghĩ của anh thôi .

. Anh hoàn hồn nhìn đôi mắt lo sợ cùng lúng túng như con dâu nhỏ làm sai việc thì hơi giật mình , chợt hiểu ra vấn đề bèn an ủi : “ Không sao , đừng lo lắng anh chỉ đang suy nghĩ chút thôi “

. Cô nghe anh nói thế thì thở phào nhẹ nhõm .

. Cô giáo ở trên bảng giảng dạy , anh tập trung học còn cô vừa đeo tai nghe 1 bên nghe nhạc 1 bên tập trung ngắm anh . Giỡn sao , cô từ nhỏ trí nhớ siêu tốt rồi cộng thêm kiến thức cấp 3 cô đã học đến 2 lần rồi đó nếu không nhớ thì có lỗi với EQ cao của mình mà , kiến thức của đại học cô cũng đã học qua luôn rồi , bây giờ kêu cô giải hết những bài tập trong sách còn được nữa .

45 phút trôi qua ~~~~~ ' reeng~reeng ' tiếng chuông ra chơi vang lên . Cô giáo sau khi dạy xong thì kêu cả lớp nghiêm rồi ra chơi .

. Anh cuối cùng cũng chú ý là cô này giờ chỉ tập trung nhìn anh bèn nhìn qua tập cô thì thấy không có chữ nào bèn đen mặt : “ Tại sao em không viết gì hết ? “

. Cô đẩy ngay thơ chớp chớp phượng mâu : “ Em không hiểu gì hết “

. Anh thờ dài , bất đắc dĩ nói : “ Được rồi , anh hồi sẽ đưa bài cho em chép , giờ đi ăn thôi “

. Cô phượng mâu sáng long lanh nhìn anh , làm nũng nói : “ Em không hiểu gì hết , hay chiều nay anh qua nhà em dạy em nha~~~~ “

. Anh đành thoả hiệp gật đầu : “ Được rồi , giờ đi ăn nhanh để còn học tiết sau nữa “

. Cô vui vẻ đi theo sau anh xuống căn tin của trường .

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Đình Chạy: Ông Xã, Ngoan Để Em Yêu Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: Chương 5

Khi cô và anh bước xuống căn-tin trường thì ' oanh ' phòng ăn đầy một mảnh xôn xao , bọn nữ sinh thấy khuôn mặt của cô cùng dáng người như tinh linh cộng thêm cô nắm tay với soái ca thì vừa hâm mộ vừa ghen tị , ánh mắt đầy si mê nhìn anh thầm than bất công . Còn đám nam sinh thì chăm chú quan sát cô , như sói đói nhìn mồi điều này làm anh khó chịu không thôi , trực tiếp lôi cô gái nhỏ vào lòng mà che chở .

. Cô đang tìm kiếm chỗ ngồi thì bị anh kéo vào lòng làm cô giật mình, cũng nhận thấy ánh mắt của bọn học sinh kia trong mắt lóa lên tia sáng, nâng đôi phượng mầu to tròn ngập nước như nai tơ chớp chớp đầy không hiểu nhìn anh : “ Phong, sao vậy ?? “

. Anh nhìn xuống cô gái nhỏ đang dùng cặp mắt như nai tơ nhìn mình chỉ đành thở dài : “ Không có gì, chúng ta mau tìm bàn ăn thôi “

. Cô chớp mắt nhìn anh rồi ngoan ngoãn gật đầu, xoay qua tìm thì thấy một bàn trống ở chỗ kia bèn nắm lấy tay anh chạy đến đó . Anh cũng để mặc cô lôi kéo nhưng sợ mình làm gánh nặng cho cô nên anh phối hợp chạy luôn .

. Cô cùng anh sau khi ngồi xuống thì anh đứng lên đi lấy phần ăn còn dặn cô không được tùy tiện nói chuyện với người lạ, trong lòng cô cười ngất nhưng bề ngoài vẫn như 1 con dẫu nhỏ nhu thuận gật đầu .

. Sau khi anh đi cô mới quan sát căn tin của trường, ươm, rất sạch sẽ nha, bàn ghế được sắp xếp rất ngăn nắp, một cái bàn ăn có thể chứa 4 người .

. “ Lại gặp nhau nữa rồi “

. Một giọng nói cọt nhả vang lên, cô đang quan sát xung quanh nhìn không được nhử mi lại, phượng mầu không mang theo chút độ ảm nào ngược lên nhìn người trước mặt, thắm than quả thật oan gia mà .

. Trong căn tin lại một mảnh xôn xao, nữ sinh thì ánh mắt đầy ghen tị xen lẫn hâm mộ nhìn cô, tại sao cô ta luôn được trai đẹp quay quanh còn bọn họ thì không được chứ, đáng hận mà . còn nam sinh thì thở dài ngao ngán đầy tiếc rẻ vì biết mình không còn cơ hội theo đuổi thiên sứ nữa rồi .

. Triệu Minh Hiền thấy cô không để ý đến mình thì đen mặt, trong lòng hắn cô bắt quá chỉ là con gái của 1 nhà khá giả bình thường thôi nên khi hắn thấy một màn trước đó bèn nghĩ cô ham giàu nên hắn cho là muốn theo đuổi cô không khó gì, nhưng bây giờ cô lại làm lơ hắn quả thật làm hắn tức điên lên mà, hay cô muốn chơi trò lật mền buột chặt ?, nghĩ cảm thấy có lí bèn bình tĩnh lại cười nói : “ Anh chỉ muốn biết tên em thôi, à hồi sáng thẳng kia gọi em là tiểu Nhi nên anh cũng gọi em tiểu Nhi nhé “

. Cô sắc mặt âm trầm phượng mầu sắc bén nhìn chăm chăm hắn như muốn khoét trên người hắn vài cái lỗ, làm hắn không tự giác lùi ra phía sau, giọng đầy băng lãnh : “ Tôi và anh không quen biết, đừng gọi lung tung “

. Triệu Minh Hiền chưa bao giờ bị mất mặt như vậy, nhìn qua lũ học sinh đang chế nhạo mình thì mặt càng đen, nhìn cô đầy hận ý : “ Cô...cô được lắm “ Nói xong quay người rồi đi, trong lòng đối với ánh mắt sắc bén mà thấy sợ hãi không thôi nhưng nhiều hơn là hận ý, hừ, hắn sẽ cho cô biết đắc tội với hắn tuyệt đối không có kết cuộc tốt đâu . Mà hắn không biết rằng vì ý nghĩ này mà hắn hối hận cả đời .

. Hắn vừa đi anh cũng cảm theo 2 phần ăn đi đến, đặt xuống bàn sắc mặt âm trầm nhìn bóng lưng người mới rồi đi, lại xoay qua nhìn cô : “ Hắn có làm gì em không ? “ trong giọng nói chứa sự dịu dàng quan tâm thêm 1 tia sát ý, tất nhiên sát ý này là dành cho Triệu Minh Hiền .

. Cô nhìn theo hướng mắt anh, biết người anh ám chỉ là Triệu Minh Hiền, cô chép miệng ngậy thơ vô tội nói : “ À, cái thứ sinh năm con đĩa ấy mà “ Nếu Triệu Minh Hiền ở đây nghe được lời cô chắc tức hòng máu mà chết, hắn chỉ có hứng thú với cô thôi có được không ? .

. Anh nghe cô đọc miệng thì khẽ cười cảm thấy Ân Nhi thật khả ái mà, trong mắt lóe lên sự cưng chiều, kéo ghế ra ngồi xuống : “ Ăn thôi, nhanh còn vô học nữa “

. Cô ngoan ngoãn gật đầu cuối xuống ăn cơm, ươm, phần ăn ở căn tin thật không tệ, 1 món kho, 1 món canh, 1 món xào rất phong phú nha . Cô được anh gấp đồ ăn cho thì cười híp mắt gấp lại cho anh ...cứ thế lặp lại còn những học sinh trong căn tin nhìn một màn tình chàng ý thiếp mà khóe miệng giết giết nhất là những học sinh chưa có người yêu trong lòng không ngừng gào thét thật không muốn cho bọn họ sống mà .

. 2 nhân vật chính của chúng ta vẫn thản nhiên ăn cơm, sau khi ăn xong nắm tay nhau đi về lớp dưới ánh mắt của toàn bộ học sinh trong căn tin .

” Cmm, đồ đi thừa, dám dượt ghê bà “

. “ đkm, mày dựa vào bề ngoài quyến rũ ghê An An, nào đập nó chị em “

. “ ... .. “

. “ Tớ...tớ không có “ sau những lời chửi bới một giọng mềm yếu đầy nhu nhược vang lên .

. Cô cùng anh đang đi qua thì bất gặp cảnh một nhóm học sinh nữ đang đánh đập một nữ sinh khác . Cô tính làm lơ đi qua nhưng nghe giọng nói yếu đuối nhu nhược kia thì khẽ khựng lại, nhớ trực lại lần đầu cô gặp cô ta đúng là lúc này !! Lúc đó cô còn đứng ra can cho cô ta kết cục cả 2 cùng bị đánh rồi sau đó làm bạn tốt của nhau, haha, tốt đến nỗi làm cô thân bại danh liệt . Nhìn qua thì thấy quả thật là cô ta rồi, nhìn cô ta bị đánh bầm dập thể mà vẫn bày ra bộ dạng nhu nhược yếu đuối thì cảm thấy cô ta thật ngu ngốc mà .

. Những chuyện cá lớn nuốt cá bé này anh không lạ gì, nhưng khi thấy cô nhìn chăm chăm vào đám người đó thì nhìn xuống cô, nhỏ giọng hỏi : “ Muốn cứu ?? “

Cô thu hồi tầm mắt lại, nhìn anh một cái lắc nhẹ đầu một cái : “ Không có, đi về lớp thôi “ Nói xong kéo lấy tay anh lôi đi .

. Sau khi cô và anh đi, một đám nữ sinh đang đánh bỗng dừng lại đồng loạt nhìn cô ta, còn cô ta nào còn đâu bộ dạng nhu nhược bây giờ chỉ còn oán độc nhìn theo bóng lưng cô . Lấy trong túi ra 5 vạn đưa cho đám nữ sinh đó, sau đó lại rời đi .

. [Trong lớp học]

. Cô và anh bước vào lớp , bỏ qua tất cả lời sì sầm của bọn học sinh trong lớp đi xuống dưới bàn cuối của mình ngồi xuống .

. ' Reeng~~reeng ' tiếng chuông vào học vang lên nhóm học sinh tụ tập vội tách ra ngồi ngay vào vị trí của mình .

. Cô giáo chủ nhiệm cùng Tả Trí Thần bước vào làm nữ sinh trong lớp hét chói tai .

. Cô giáo chủ nhiệm gõ bảng 2 cái , giới thiệu : “ Các em im lặng nào , để cô giới thiệu đây là thầy Tả sẽ phụ trách dạy môn toán cho các em “

. Tả Trí Thần cũng phối hợp nở nụ cười dịu dàng : “ Chào các em , thầy rất vui khi được dạy lớp của các em “ Ánh mắt đằng sau chiếc kính luôn như có như không quan sát các học sinh nữ trong lớp .

. Nụ cười dịu dàng thêm giọng nói như suối chảy mấy chốc bắt gần hết tim của những nữ sinh trong lớp , tất nhiên là cô không có trong đó rồi .

. Sau khi cô chủ nhiệm bước ra thì Tả Trí Viễn cũng bắt đầu chuyên tâm dạy môn của chính mình . Anh thì nhìn qua cô thấy cô không có nhìn thầy ấy mà chỉ chuyên tâm đeo tai phone nghe nhạc trong lòng nhẹ nhõm hẳn ra , dù không thích thầy ấy nhưng không thể không công nhận thầy ấy dạy rất hay , rất dễ hiểu .

. Cô cũng phải công nhận là Tả Trí Thần là 1 thầy giỏi nếu không có ham muốn biến thái thì có thể nói là 1 người hoàn hảo rồi . Nhưng thôi kệ quan sát ông xã nhà mình đang chuyên tâm học rất suất nha .

. Đến gần cuối giờ cô mới từ từ chép vào tập của mình , quả thật những bài trên bảng cô chỉ cần 5 phút là viết xong hết rồi , nếu không sau kiếp trước quản lí được công ty của ba cô chứ . Thật ra môn văn trước là cô chép trong tập khác rồi nên anh mới thấy giấy trắng thôi .

. ' reeng~reeng ' tiếng chuông tan học vang lên .

. Tả Trí Thần cũng dừng lại bài giảng của mình , khẽ kéo kính nở nụ cười dịu dàng : “ Bài học đến đây thôi , các em ra về đi “

. Cả lớp đồng thanh rồi nghiêm chờ Tả Trí Thần ra sau đó lần lượt kéo nhau về , đám nữ sinh chạy theo Tả Trí Thần mà quây lấy . Còn cô và anh thì nắm tay cùng nhau đi ra cổng trường .

. Vẫn như cũ cô đứng đợi anh dắt xe ra , sau đó anh sẽ đội nón cho cô và chở cô về nhà .

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Đứng Chạy: Ông Xã, Ngoan Để Em Yêu Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: Đi Mua Sắm Nào

[Biệt Thự Trần Gia]

. Anh đưa cô đến trước cửa nhà , sau đó anh đưa tay cời nón của cô đang đội xuống , tính chạy đi nhưng lại bị cô giữ lại .

. Cô nắm lấy tay anh , phượng mâu như nai tơ chớp chớp , đôi môi phấn nộn chu lên làm nũng mà cọ cọ : “ Chiều anh qua nhà em dạy kèm cho em nhé , bài học em không hiểu gì hết , sẵn tiện ăn cơm với gia đình em luôn nha “

. Anh bắt đắ dĩ đành phải thỏa hiệp với cô : “ Được rồi , chiều anh nhất định sẽ qua , ngoan vào nhà đi “ giọng nói mang theo cung chiều nhen nhọt .

. Cô nghe anh đồng ý thì phượng mâu lóe tia tinh quang , tiếp tục làm nũng mà lắc lắc cánh tay anh : “ Không chịu đâu , em muốn hôn tạm biệt cơ “

. Anh trực tiếp cứng đờ người , phượng mâu không tự chủ rơi trên đôi môi phấn nộn đang chu lên kia khó khăn nuốt 1 ngụm nước bọt , cố gắng bình tĩnh nói : “ Khụ ... Đây đang ở ngoài đường , làm thế không nên đâu , lỡ ba mẹ em thấy thì sao ? “ Anh muốn chạy xe đi ngay nhưng tay đang bị cô nắm chặt rồi , không lẽ đẩy tay cô ra ? Không được , làm cô té anh không nở .

. Cô biểu môi , Trần gia được xây dựng ở 1 nơi không có ai ở hết , phải nói là đất quanh đây là của ba cô thì đúng hơn , anh rõ ràng mắc cỡ mà , cô cũng không tính buông tha cho anh , phượng mâu dậm lệ đáng thương nhìn anh : “ Anh nói em có thể hôn anh mà , bây giờ anh lại thất hứa sao ? “

. Anh thấy cô muốn khóc thì lúng túng , cuối cùng phải dơ tay đầu hàng , bắt đắ dĩ khẽ thờ dài đưa tay lau lệ quanh mắt cô an ủi : “ Được ... Được rồi , anh hôn mà , đừng khóc , buông tay anh ra và tiến tới đi “ .

Cô rất phối hợp mà buông tay anh ra tiến gần tới anh , ' chụt ' anh hôn lên má cô 1 cái làm cô đờ người trong 3s nhìn theo bóng xe mô tô đã đi khuất của anh , uầy , không phải cô muốn hôn má mà . Hừ , đợi đó , chiều nay sẽ tính sổ với anh sau . Nghĩ như vậy cũng vui vẻ đi vô nhà .

. Anh sau khi chạy đi thì thầm mắng chính mình , chỉ hôn má cô thôi mà nơi nào đó lại phản ứng rồi , đáng chết , xem ra phải về nhà tắm nước lạnh nữa rồi .

[Trong Phòng Cô]

. Cô đang nằm chán nằm trên giường đọc manga thì nghe tiếng gõ cửa . Cô nhảy xuống giường chạy ra mở cửa .

. Mẹ Trần cũng tự nhiên bước vào trên tay cầm theo chung thuốc bổ , cười yêu thương nói : “ Con ăn đi , đây là Gà tiềm thuốc bắc mẹ hầm từ sáng đến giờ , con xem con kia ốm thế sao mà được phải bồi bổ thêm “

. Cô cũng rất ngoan ngoãn đem chung thuốc bổ uống hết , mẹ Trần vừa lòng gật đầu , trước khi đi còn không quên nói : “ Con thay đồ đi , hôm nay 2 mẹ con mình đi mua sắm “

. Cô nghe thế trong mắt lóe lên tia tính toán , vui vẻ gật đầu với mẹ Trần , sau đó chạy lại tủ đồ của mình tìm bộ đồ mà mình cho là bình thường nhất chạy vào nhà tắm thay .

. [5 phút sau]

. Cô chạy xuống lầu thì thấy mẹ Trần đang chờ mình , bèn chạy lại nắm tay mẹ Trần cười hi hi .

. Mẹ Trần thấy cô như thế thì cười trách : “ Cái con bé này , y như con nít vậy “

. Cô cười hi hi dục : “ Đi nào ~ “

[Nhà Xe]

. 1 chiếc Premacy dành cho nữ được đầu gọn gàng trong nhà xe . Đây là chiếc xe ba cô mua tặng cho mẹ cô nhân ngày sinh nhật của bà . Có thể nói đây là chiếc xe rất có ý nghĩa tình thân nó chứa đầy tình cảm của ba Trần dành cho mẹ Trần .

. Mẹ Trần mở túi lấy chiếc chìa khóa ra , tiến đến ấn nút mở khóa xe rồi đi vòng qua mở cửa ghế lái ra ngồi vào , cô thì tự động mở cửa ghế phụ ra mà ngồi . Sau khi ổn định xong mẹ Trần lái xe ra khỏi biệt thự hướng đến trung tâm mua sắm .

[Trung Tâm Mua Sắm]

. Mẹ Trần hôm nay mặc một bộ váy màu hồng , tóc được uốn xoắn xõa ngang vai , khuôn mặt mộc được bà để tự nhiên chỉ tô son càng tôn lên cho bà vẻ ngoài vừa dịu dàng vừa xinh đẹp cùng cô mặc một bộ váy màu trắng như thiên sứ nhưng khuôn mặt lại quá mức lãnh tính như một bông hoa tuyết cao quý cùng nhau đi vào quá thật không muốn gây sự chú ý cũng khó .

. Mẹ Trần không thèm để ý đến ánh mắt mọi người chỉ cười dịu dàng nhìn cô : “ Con muốn mua gì ? “

. Cô quan sát xung quanh , ừm , quả thật là trung tâm mua sắm qui mô lớn có khác , đủ loại quần áo giày dép luôn , khu trung tâm được chia làm 3 lầu : Lầu thứ nhất là quần áo nam , lầu thứ 2 là quần áo nữ còn lầu thứ 3 là trang sức , v.v .. , sân thượng là nơi mọi người uống cafe , ngắm cảnh , v.v . Cô đang quan sát thì nghe mẹ cô nói thì theo quán tính trả lời : “ Đồ lót gọi cảm ạ “

. Mẹ Trần nghe thế thì dờ người , hỏi lại : “ Con nói cái gì ?? “

. Cô cuối cùng cũng hoàn hồn lại vội sửa lời : “ Ách ... Con nhầm , ý con nói là con muốn mua đồ lót thôi “

. Mẹ Trần nghi hoặc nhìn cô , đến nỗi cô phải chuyển sang chủ đề khác kéo bà đi mua đồ cho ba Trần thì bà mới chịu buông tha cho cô .

. “ Hồng Ngọc ?! “

. Mẹ Trần và cô đang đi thì nghe thấy người gọi tên mẹ cô , xoay qua thì thấy một phụ nhân xinh đẹp chỉ khoảng tầm tuổi mẹ cô thôi nhưng nếu mẹ cô bề ngoài dịu dàng thì bà ấy lại có sự quyền rũ cùng phong thái của nữ cường nhân . Mẹ Trần cũng nhận ra bà ấy bèn nói : “ Ấy..da Tô Diệp lâu quá không gặp “

. Cô cũng lễ phép gật đầu chào hỏi : “ Con chào bác gái “

. Bà ấy lúc đầu cũng đã chú ý đến cô nên cô vừa chào bà ấy cũng đã đánh giá cô rồi : “ Con là Ân Nhi sao ?? Quả thật càng lớn càng xinh đẹp nha “

. Mẹ Trần cũng che miệng cười cười nói : “ Huầy , thấy nó như vậy thôi chứ còn trẻ con lắm , đầu được như thằng nhóc Minh Phong nhà bà “

. Đúng vậy , bà ấy là mẹ của anh tên là Tô Diệp , nữ chủ nhân của Âu Dương gia và là bạn tốt của mẹ Trần . Mẹ Âu nghe thế thì thờ dài : “ Cái thằng con đó , cái gì cũng giỏi nhưng tối ngày chỉ biết trưng ra bộ mặt băng sơn , 1 đồng cô gái bu quanh nó mà nó cứ tránh như tránh tà vậy , không biết tôi chừng nào được uống trà con dâu nữa “ vừa nói vừa như có như không liếc qua cô đang đứng kế bên mẹ Trần .

. Ý mẹ Âu sao cô không biết được , mẹ Trần càng không cần phải nói , bèn ho khan 2 tiếng đổi chủ đề : “ Vậy hôm nay bà đến đây mua đồ à ? “

. Mẹ Âu cũng không nín chủ đề đó nữa nên khi nghe mẹ Trần đổi chủ đề bà cũng phối hợp theo : “ Ừm , tôi đến đây mua đồ cho ông xã nhà mình cùng tiểu Phong “

. Mẹ Trần lúc này mới đề ý : “ Nhóc Thiên Phong không đi cùng bà à ? “

. Mẹ Âu lúc này cũng đã nhớ trực lại , nhìn quanh phát hiện anh chưa đến : “ Cái thằng này đi gửi xe thôi cần lâu vậy không ?! Nếu bà không nói tôi cũng không đề ý luôn “

. Cô hồi nãy giờ bị 2 bà mẹ cho ra rìa nghe anh cũng đến thì 2 mắt sáng lên .

. Anh bị những cô gái quay quanh đen mặt đi tới vì cô và mẹ Trần xoay lưng nên không nhận ra chỉ thấy mẹ mình đứng nói chuyện với ai : “ Mẹ , con tới rồi đây “

. Cô xoay qua thì thấy anh bị một đám nữ nhân bu lấy nào là xin số điện thoại , làm quen , v..v . Cô liếc anh 1 cái rồi khẽ hừ mặt lạnh tanh xoay mặt qua chỗ khác .

. Mẹ Âu nhìn con mình bị những cô gái bu lấy thì xoay qua đề ý thấy sắc mặt cô băng lãnh dị thường , trong mắt bà loé lên tia tính toán , thật ra bà rất vừa ý con dâu tương lai này , nhưng cái thằng con trời đánh của bà không chịu ngó ý với người ta , bà nhìn người rất chuẩn nha , nếu sau này cô lớn chắc chắn là 1 đại nữ nhân !! Bây giờ không chớp lấy thời cơ lỡ mai mốt bị người khác cướp mất con dâu tốt của bà chắc lúc đó bà hối hận không kịp , nghĩ như thế bà càng quyết tâm phải để con trai nhà mình ôm được con dâu tốt này về mới được . Bèn lên giúp con trai mình giải quyết , nhìn các cô gái bu quanh , bà lạnh giọng cảnh cáo : “ Các cô tránh xa con trai tôi ra , không thôi đừng trách tôi kiện các cô tội quấy rối “

. Mẹ Âu 10 mấy năm trên thương trường đầu phải loại vừa gì nên khí thế tuyệt đối cường hãn hơn bản mặt than của anh nhiều , thoáng chốc làm các cô gái đang bu lấy anh sợ mất mặt mà rời đi .

. Anh thở phào nhẹ nhõm , lũ phụ nữ này quả thật khó đối phó mà , nhìn qua mẹ mình đầy biết ơn , lại thấy ánh mắt ra hiệu của mẹ mình , xoay qua thì thấy cô mặt lạnh nhìn qua chỗ khác thì trong lòng thầm nói ' tiêu rồi ' .

. Mẹ Trần ngại thiên hạ chưa đủ loạn bèn thêm vào : “ Ày...da , nhóc Minh Phong nhà bà thật phong lưu nha , mới 15 tuổi đã có các cô gái bu như vậy rồi “ Hừ , bây giờ bà nghĩ lại rồi muốn rước con gái bà đâu dễ vậy .

. Cô nghe mẹ mình nói thế sắc mặt càng âm trầm .

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Đứng Chạy: Ông Xã, Ngoan Để Em Yêu Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: Không Đề

Mẹ Âu nghe thế thầm rủa bạn thân của mình chơi xấu nhưng vẫn cố gắng nói giúp con trai mình : “ Ày nha , con trai tôi đâu xem đám con gái kia vào mắt đâu , bà đừng hiểu lầm “ như có như không liếc qua thì thấy cô sắc mặt không tốt thì biết hỏng bét rồi .

. Cô đang chìm trong suy nghĩ của mình nào nghe được lời mẹ Âu nói , hừ lũ ruồi bọ cứ quẩn lấy quyền rũ ông xã tương lai của cô , quả thật đáng hận mà , không được rồi cô nên bồi bổ lại vòng ngực cỡ E của mình lại mới được , nhất định phải trối chết anh bên người mới là anh toàn nhất !! .

. Anh bị đưa vào tròng nãy giờ nhìn sắc mặt cô âm trầm thì lúng túng không biết làm thế nào , chỉ có thể mở miệng gọi tên cô : “ Ân Nhi ?! “

. “ Hừm ?! “ Cô cuối cùng cũng hoàn hồn lại nhìn anh lúng túng thì trong phượng nhãn loá lên tia tính kế .

. Mẹ Trần không cho anh cơ hội nói tiếp trực tiếp nhảy vào cướp đoạt quyền nói : “ Tiểu Nhi , con có sao không ?! Đừng đau lòng quá , mẹ sẽ tìm 1 chàng trai khác tốt hơn cho con “

. ' Đau lòng ?! ' Cô ngẩn đầu mờ mịt nhìn mẹ mình , cô có chỗ nào mà đau lòng chứ chẳng qua cô đang suy nghĩ thôi có được không ?! . Cô đang định nói thì mẹ Âu trực tiếp cướp lời cô .

. “ Ày nha , Hồng Ngọc à , chuyện của tụi nó để 2 tụi nó tính đi , mình quản không được đâu , đi tới với bà cùng nhau mua đồ cho ông xã nhà mình nào “ mẹ Âu vừa nói vừa lôi kéo mẹ Trần đang đen mặt đi khuất , không quên quăng lại chìa khóa xe cho anh .

. Anh bối rối không biết làm thế nào , khi thấy cô mặt lạnh với mình thì anh thật sự rất khó chịu , anh chỉ muốn Ân Nhi như thường ngày đeo bám làm nũng anh thôi , nghĩ thế bỗng anh dâng lên một cảm giác sợ mất cô , cũng không quản đây đang là ở đâu nữa tiến lên ôm cô : “ Ân Nhi , anh xin lỗi “

. Cô cũng để mặc cho anh ôm mình , ngược lên nhìn anh nhàn nhạt mở miệng : “ Anh đâu có lỗi gì mà phải xin lỗi em “

. “ Là mấy cô gái đó tự bám theo anh mà , đuổi thế nào cũng không đi , anh cũng không thể đánh mấy cô gái đó được , Ân Nhi đừng giận anh mà “ Anh đáng thương hề hề giải thích , thầm than ở trước mặt cô anh thật sự là moi hết tim gan mà giao ra , cô gái nhỏ trước mặt không biết từ khi nào đã rất quan trọng đối với anh rồi .

. Cô quẹt miệng 1 cái , nhìn anh bày ra vẻ mặt đáng thương thì trong mắt chứa đầy ý cười , nhưng vẫn giả vờ làm vẻ mặt lạnh nhạt : “ Thôi được , nếu anh đã muốn xin lỗi em vậy hôm nay phải dẫn em đi mua sắm “

. Anh nghe thế , gật đầu như gà mổ thóc , thứ anh không thiếu nhất là tiền , chỉ cần cô vui thì dù bỏ ra số tiền lớn anh cũng chấp nhận .

. Cô lại bổ sung thêm 1 câu “ Còn nữa , buông em ra , bộ không thấy người ta nhìn chúng ta chăm chăm à ?! . Anh đừng quên đây là trung tâm mua sắm đó “

. Anh lúc này mới phát hiện xung quanh quả thật bị người bu coi đông nghẹt , bọn nữ sinh thì nhón nháo chụp hình lại , tuần nam nữ nữ ôm ấp áp áp quả thật rất hiếm nha . Anh không nói 2 lời trực tiếp ôm cô bỏ chạy vào thang máy bấm lên lầu 2 .

. Cửa thang máy đóng lại , cô bị anh bế kiểu công chúa thì lên tiếng bất mãn kháng nghị : “ Anh muốn ôm em đến khi nào ?! “

. Anh cuối cùng cũng ý thức được tình trạng bây giờ , một tay anh ôm lưng cô còn tay kia lại ôm đúng ngay cặp đùi trắng mịn của cô , váy của cô chỉ tới đùi nên khi bị anh ôm lên mà chạy thì váy bị vén lên gần hết cỡ làm anh có thể thấy quần lót màu trắng đang nửa ẩn nửa hiện của cô .

. Anh vội buông cô ra làm cô hết hồn vội lấy 2 tay ôm lấy cổ anh , còn 2 chân thì chuẩn xác bấu thân dưới của anh nhìn cô bây giờ không khác gì khi đu dây hết , cô còn tà ác trả thù vụ anh buông cô ra mà dùng vật tránh giữa 2 chân cô cọ cọ lấy nơi nào đó của anh . (Mấy : Ừ ừ mấy nàng hui zoi chứ =]]])

. Anh trực tiếp cứng đờ người , hạ thân đang bị cô cọ cọ đang có xu thế dựng thẳng lên , anh thầm mắng chết tiệt , cổ lồi cô gái nhỏ đang tạo lửa ra khỏi người mình . Trực tiếp từ kiểu đu sang kiểu bế .

. Cô phồng má lên án : “ Đáng ghét , anh vậy mà dám để em rơi tự do nếu em không nhanh là có thể tiếp xúc với đất mẹ rồi đó “

Anh lúng túng giải thích : “ Anh xin lỗi “

. Cô cũng không tính buông tha , kè môi sát lỗ tai anh vừa nói vừa thổi khí : “ Hay là anh hôn em đi , em sẽ tha thứ cho anh “

. Anh thật sự khó xử rồi , nhìn đôi môi đỏ phần nộn dụ người trước mặt anh khê nuốt 1 ngụm nước bọt , nhưng lí trí anh không cho phép vì đây là thang máy lỡ có người đi vào anh thì không sao nhưng anh lo cho cô nha .

. Cô thấy anh lưỡng lự thì quyết không định buông tha , phượng mâu đâm lẹ đầy vẻ điềm đậm đáng yêu làm người thương : “ Anh chỉ toàn giời thất hứa thôi hồi sáng ý em là hôn môi anh lại đi hôn má em , em không chơi với anh nữa , em đi tìm Người Khác hôn môi , không thèm anh nữa buông em xuống “ “ Cô cố tình nhấn mạnh ' người khác ' , sau đó đẩy dựa muốn thoát khỏi lòng anh .

. Lời cô nói thành công làm anh đen mặt , nghiêng răng nghiêng lợi nhìn cô gái nhỏ đang giẫy dụa trong lòng mình , quả thật không thể nuông chiều cô mà vì lo cho cô anh mới nhìn xuống không ngờ cô không biết điều như vậy . Anh ôm chặt cô : “ Tìm người khác ?? Không có cửa đâu . “ nói xong dán đôi môi mình lên đôi môi nê người của cô , tách hàm răng cô ra cho lưỡi mình tiến vào điên cuồng mút lấy chất ngọt ngào làm anh nghiện , cô cũng rất phối hợp với anh , còn ác ý cắn nhẹ môi cô làm đau khê rên nhẹ coi như trừng phạt , anh bá đạo chiếm đoạt môi nhỏ nhắn của cô , đến khi mặt cô đỏ bừng vì thiếu dưỡng khí mới luyến tiếc nhả ra kéo theo 1 tơ chỉ bạc đầy dâm nhiễm .

. Cô xụi lơ nằm trong lòng anh , từ từ lấy lại đường khí của mình , đôi mắt híp lại đầy thỏa mãn như 1 con mèo được ăn no .

. Anh nhìn đôi môi bị mình hôn đến sưng đỏ thì hơi áy náy nhưng lại thấy bộ dáng cô thỏa mãn như 1 chú mèo được ăn no thì cảm thấy buồn cười tất cả buồn bực biến đi đâu hết rồi chỉ còn lại sự yêu thương cùng nhu tình triền miên thôi .

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Đừng Chạy: Ông Xã, Ngoan Để Em Yêu Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 9: Chương 7

' Ting~' cửa thang máy từ từ mở ra , cô cùng anh bước ra khỏi thang máy đi đến những quầy bán quần áo nữ . Bề ngoài tuần tú của anh quả thật thu hút không ít ánh mắt của đám phụ nữ .

. Nhân viên nữ rất nhanh tiến tới chỗ anh và cô , nở nụ cười nghề nghiệp : “ Xin hỏi chị có thể giúp gì cho 2 em ?! “ Lại len lén liếc về phía anh đang lạnh nhạt đứng đó . Quả thật rất đẹp trai nha .

. Cô nâng phượng mâu nhìn nhân viên nữ đang như có như không nhìn anh mà không vui nhử mi , lấy tay mình khoác lấy tay anh kéo anh lại gần , giọng

băng lãnh : “ Không cần “

. Nhân viên nữ bị ánh mắt sắc bén của cô nhìn khẽ rùng mình 1 cái cảm thấy cô gái trước mặt không thể chọc , vội vàng gật đầu nức nùi cười so với khóc còn khó coi hơn kiêu có rồi đi : “ Vậy 2 vị cứ tự nhiên lựa chọn , không phiền ạ “ nói xong không đợi anh và cô phản ứng đã bỏ chạy mất .

. Anh nhìn nhân viên nữ hoảng sợ rồi đi trong phượng màu không gọn sóng nào , nữ nhân đó luôn nhìn anh anh biết nhưng không để ý tới thôi , cuối xuống nhìn cô sùng nịch hỏi : “ Em muốn mua gì ? “

. Cô xoay qua nhìn anh một cái , phượng màu loé lên tia sáng quý dị , cười cười sẵn thế đang nắm tay anh trực tiếp lôi anh đến quầy bán đồ lót của nữ .

. Anh bị cô kéo đến nơi thì sống lưng cứng đờ , lỗ tai đỏ bừng , anh lúng túng vội có ý đồ muốn rời đi nhưng bị cô nể lại : “ Ách , Ân Nhi nếu em muốn mua gì cứ việc tự nhiên , anh ở ngoài chờ em “

. Cô nhìn anh xấu hổ thì buồn cười nhưng không có ý buông tha cho anh , phượng màu chớp chớp đầy ngập nước , đôi môi bị anh hôn còn hơi đỏ chu lên bất mãn : “ Anh nói anh sẽ đi mua sắm với em mà , anh lại tính thất hứa sao ? “

. Anh vội vàng giải thích : “ Không có , nhưng .... “

. “ Nhưng như thế nào ?! Anh không thích mua đồ cùng em chứ gì ?! Được thôi nếu anh không thích thì về trước đi , hồi em tự đi xe bus về , không tiễn “ Cô trực tiếp cắt ngang lời anh , gĩa bộ tức giận muốn xoay người bỏ đi .

. Anh lúng túng không biết làm thế nào , thấy cô muốn rời đi bèn trực tiếp ôm cô vào lòng : “ Ân Nhi , không phải mà , ý anh phải vậy , anh....anh , đồ lót là đồ riêng tư nên anh sợ ... “

. Cô nhướn mi , chu môi bất mãn : “ Giờ anh đi cùng em hay không ?! “

. Anh cuối cùng bất đắc dĩ thoả hiệp với cô : “ Được rồi , anh đi là được , Ân Nhi đừng giận “

. Cô nghe anh nói thế thì nở nụ cười hài lòng , nắm lấy tay anh bắt đầu lựa đồ lót của mình . Còn anh thì nhìn những bộ đồ lót đủ loại thì cũng không nhìn nữa mà xoay qua ngắm cô đang hăng say lựa đồ lót .

. Cô lựa trong đồng đồ lót thì thấy một bộ đồ lót màu xanh nhạt đơn giản , cô bèn lấy ra áp lên người mình xoay qua hỏi anh : “ Bộ đồ lót này được không ?! ”

. Anh ho khan 2 tiếng cố gắng quăng đi ý nghĩ nhớ lại cảnh hồi sáng mà gật đầu : “ Khụ...Ừm , rất hợp với em “

. Cô nghe anh nói cho có lệ bèn không vui nhướn mi , sau đó tia sáng loé lên trong mắt : “ Hay em thay thử cho anh coi nhé ?! “

. “ Không cần , em thích là được rồi , anh cũng không rành ba vụ này cho lắm “ Anh vội vàng từ chối nhưng sợ cô giận nên giải thích thêm .

. Cô cũng không truy hỏi anh nữa mà tự lựa chọn đồ lót của mình , lâu lâu lại xoay qua hỏi anh nhưng anh chỉ trả lời đúng 1 câu ' rất hợp với em ' làm cô thật bất đắc dĩ . Rất nhanh cô đã lựa chọn được mấy bộ đồ lót mình thích .

. Cô nắm lấy tay anh kéo đi khu quần áo thường ngày . Nhưng cặp mắt đầy hâm mộ cùng ghen tị của bọn nữ giới cô và anh đều không quan tâm . Anh thì vẫn 1 câu ' Cô thích là được rồi ' còn cô thì vui vẻ kéo anh đi mua đồ của mình .

. “ Anh Thiên Phong “

. Một giọng nói mềm mại gọi tên anh làm cô đang lựa đồ ngừng hẳn động tác trên tay , xoay qua liếc nhìn anh một cái rồi lại nhìn người đang chạy tới , không vui nhướn mi . Anh nhìn cô không vui thì thầm than tiêu rồi .

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Đừng Chạy: Ông Xã, Ngoan Để Em Yêu Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 10: 8: Tình Dịch ?!

Một thiếu nữ khuôn mặt chuẩn lồi , tóc ngắn tới vai nhuộm màu vàng , mặc một bộ váy xếp li màu trắng xinh xắn nhìn không khác gì 1 thiên sứ đáng yêu hết , làm không ít phụ nữ trong đây nổi lên mẫu tính muốn lên mà ôm ấp vào lòng . ' Cô bé ' cười rạng rỡ nhào lại tính ôm lấy anh nhưng bị anh theo trực giác mà né tránh sang 1 bên , không kịp thắng lại va thẳng vào người cô đang trầm mặt đứng đó , vì chiều cao của cô cao hơn xiu nên ' cô bé ' theo quán tính ôm chầm lấy cô , mặt úp ngay ngực cô luôn .

. Anh nhìn ' cô bé ' ngã vào ngay ngực cô bèn đen mặt , nghiêng răng ken két , tiến lên kéo ' cô bé ' quãng qua một bên , bá đạo ôm lấy cô nhét vào lòng . Ánh mắt băng lãnh đầy cảnh cáo nhìn ' cô bé ' đang ủy khuất trước mặt . Không tình nguyện mở miệng : “ Em , tại sao lại ở đây ? “ anh còn nhớ là ' cô bé '

' đang bị cảm tức nha .

. ' Cô bé ' khuôn mặt loli đầy ửng đỏ nhìn anh , chui môi bắt đầu nói : “ Em trốn ra cùng Vũ đi mua đồ nha , thấy anh cùng cô ta đi với nhau nên em mới chạy lại “ . Sau đó lại nhìn qua cô mang theo chút áy náy rồi lại nhìn xuống bộ ngực cô , ừm , quả thật vừa mềm vừa thơm nha , trong mắt đầy ao ước . (
Mây : Đừng hiểu lầm nha •-• đoạn sau sẽ rõ =]])

. Còn cô bị hàng động hàng loạt của 2 người kia làm chưa kịp phản ứng đến khi bị rơi vào trong lòng ngực anh mới hoàn hồn lại , cảm giác chỗ trước ngực hơi nhói vì bị va đập mà không nhìn được nhủ mi . Ngược lên phượng màu đỏ ngấn nước nhìn anh , mở miệng tỏ cáo ' cô bé ' trước mặt : “ Phong , ngực em đau “ . Quả thật rất đau vì ngực cô đang trong giai đoạn phát triển nha , đụng hơi mạnh còn bị đau nữa là .

. Anh lúc mặt càng đen khi ' cô bé ' trước mặt nhìn chăm chăm cô , nghe cô đau lúc này mới để ý , cúi xuống nhìn cô gái nhỏ đang xoa lấy ngực mình mà khuôn mặt vì đau mà nhăn nhó , phượng màu đỏ ngấn lệ trực khóc , đôi môi phồng nộ bị chủ nhân nó cắn cho thấy chủ nhân nó đang bị ủa khuất thế nào . Làm anh đau lòng không thôi , nhưng chỉ vuốt vuốt tóc cô chứ không dám vuốt ngực cô mà an ủi đâu : “ Được rồi , ngoan , đừng khóc , hồi sẽ hết đau thôi “

. ' Cô bé ' biểu môi , lên tiếng kháng nghị : “ Nè ... Nè bà chị , tôi chỉ ngã vào bà chị có xú thôi cần làm biểu tình như tôi ăn hiếp chị không ?! “

. Cô nhủ mi nhìn ' cô bé ' một cái rồi khỏi lòng ngực anh , không nhanh không chậm lên tiếng : “ Hừ , ăn đậu hũ của ta mà còn dám mạnh miệng nói ?! Tin bà chị này dạy dỗ cậu không ?! “

. ' Cô bé ' trước mặt biến sắc , đôi mắt không thể tin nhìn cô , lắp bắp nói : “ Chị...chị biết ?! ” . Đừng nói chị ' cô bé ' ngay cả anh cũng kinh ngạc nhìn cô , chuyện hôm trước anh chưa nói với cô mà , làm sao cô biết được chứ ?! .

. Cô khẽ hừ một cái , đầy khinh thường nhìn ' cô bé ' trước mặt , trực tiếp khởi binh vấn tội : “ Tôi đã sai người điều tra rồi , cậu thật giỏi làm tôi hôm ấy hiểu lầm mà té xuống cầu thang , rốt cuộc bị thương nằm viện 1 tuần , giờ còn dám dắc mặt lại đây , hảo , để xem tôi dạy dỗ cậu thế nào “ vừa nói vừa xoắn tay áo lên . Thật ra là do kiếp trước cô biết được nhưng không thể nói thẳng nên nói nhờ người điều tra là tốt nhất .

. Cậu bị nói đến trực tiếp á khẩu , quả thật bữa đó là do cậu có tình cho cô thấy một màn cậu ôm lấy anh , nhưng không ngờ cô lại té cầu thang , hại cậu bị giáo huấn đóng cửa không được đi ra ngoài 1 tháng , hôm nay trốn ra không ngờ gặp anh nên mới chạy lại càng bất ngờ là cô cũng ở đây . Lại nhìn cô như muốn nhào lại đánh cậu , cậu bèn nhảy dựng lên vội kêu cứu , đáng thương nhìn anh , nhưng bị anh trực tiếp làm như không thấy . Thật ra , vì anh nhìn thấy trong mắt cô có tia đùa dai nên đành mặc cô chơi vậy .

. Thật ra cô chỉ muốn hù dọa cậu thôi , nhìn biểu tình như tức phụ của cậu mà cảm thấy buồn cười , cô bèn bày ra một bộ dáng muốn đánh người tiến đến trước mặt cậu làm cậu thâm kêu thâm rồi .

. Một bóng dáng cao lớn đem ôm cậu vào lòng , làm cậu như thấy được cọng có cứu mạng của mình , vội nũng nịu lên án : “ Vũ ~ Anh đến rồi , người ta bị bà la sát bắt nạt a~ “

. Cô nghe 3 từ ' bà la sát ' thì trực tiếp đen mặt , nhìn cậu nũng nịu trong lòng người đàn ông kia mà không nhìn được hừ lạnh một cái nhưng không cảm thấy dị ứng chút nào cả , kiếp trước ngoài cô ta thì cậu là người cô coi như bạn bè tốt nhất , nên cô trở thành hủ nữ từ đó luôn . Xoay qua nhào vào anh , phượng màu đỏ tròn ngập nước đầy đáng thương nhìn anh , môi nhỏ nhắn chu lên đầy bất mãn : “ Phong , anh xem em họ của anh kia , cậu ta nói em là bà la sát đó “ hừ , đâu phải mình cậu biết làm nũng chứ ?! .

. Anh nghe thế thì đau lòng , vội ôm cô lên dịu dàng an ủi , ánh mắt băng lãnh không vui nhìn qua 2 người đang ôm nhau trước mặt : “ Âu Dương Thiên Hàn , em mau xin lỗi Âu Nhi , dù sao tất cả cũng là lỗi của em thôi “

. Người đàn ông cuối cùng cũng lên tiếng : “ Thiên Phong , Hàn còn nhỏ không hiểu chuyện , đừng trách em ấy “ giọng nói không băng lãnh như anh cũng không như suối của họ Tả mà là một kiểu trầm ấm vừa dịu dàng mang theo một chút sắc bén cho thấy hẳn là 1 người không đơn giản .

. Lúc này cô mới đánh giá ngoại hình của anh ta , ừm , mắt ưng dài hẹp được ẩn dưới lớp kính cận khá dày nhưng lại không che giấu được sự sắc bén trong đó , chiều cao cũng chỉ bằng anh , nguyên bộ đồ vest càng tôn lên đáng người thon dài của anh ta . Quả thật làm công không sai nha .

. Anh hừ lạnh một cái , nhưng cũng không nêu vấn đề này mà nhìn 2 người hỏi : “ Không phải Thiên Hàn bị cảm tức 1 tháng sao ?! . Tổng Hàn Vũ cậu thật giỏi dám giúp em ấy bỏ trốn “ Đối với 2 người có quan hệ mờ ám anh cũng đã biết rồi , nhưng cũng mắt nhắm mắt mở cho qua . Lại nhìn cô gái nhỏ trong ngực nhìn chăm chăm vào anh ta thì càng thêm không vui , nhét cô giấu thẳng vào lòng không cho cô nhìn nữa .

. Tổng Hàn Vũ khuôn mặt cũng không có biến hóa gì , bình tĩnh kéo kính lên nhìn anh và cô 1 cái , không nhanh không chậm nói : “ Đồ em ấy đã cũ nên mua mới “

. Anh nghe thế 3 vệt hắc tuyến chảy xuống , nhưng vì khuôn mặt băng sơn nên không thấy biến hóa gì , phượng màu đỏ sắc bén nhìn anh ta : “ Hừ , cậu gạt ai hả ?! Đồ của em ấy mặc cả đời còn không hết !! “

. Cậu im lặng nãy giờ bỗng đứng lên tiếng , giọng nói đầy vô tội : “ Đồ trong tủ em thấy đã cũ nên đã cất bỏ hết quần vào thùng rác rồi “ .

. Anh cùng cô nghe thế khoe miệng nhìn không được giật giật , anh mặt than lên tiếng chất vấn : “ Cũ ?! Đồ của em toàn do nhà thiết kế nổi tiếng làm ra , em mới mặc 1 lần mà bảo cũ ?! “

. Cậu bị anh chất vấn thì chợt dạ im lặng , ánh mắt cầu cứu nhìn anh ta .

. Cô lúc này lại lên tiếng hóa giải tình thế trước mặt này : “ Dù rồi , lựa đồ nhanh rồi đi ăn thôi “ . Dù sao cũng là bạn kiếp trước của cô , thấy cậu bị vây trong khó xử cô thật không nỡ đứng nhìn , tuy cô rất muốn chinh cậu ta .

. Cậu quăng qua ánh mắt đầy biết ơn nhìn cô . Không biết vì sao , cậu cảm thấy cậu và cô thân thuộc đến kì lạ .

. Cô và cậu đều tự động thoát ra khỏi 2 nam nhân nhà mình , cùng nhau lựa đồ , vừa cười nói ăn ý đến lạ thường như cả 2 là bạn thân của nhau vậy , làm cả 2 nam nhân đứng xem đều bất đắc dĩ lắc đầu trong mắt nhìn cô và cậu đều lóe lên sự cưng chiều .

. Thoảng cái đã mua xong đồ cô và cậu cần mua , cả 4 người cùng nhau đi lên sân thượng mà ăn uống vì ở chỗ đó bán đồ ăn cũng rất ngon . Sau khi ăn xong thì cậu và anh ta tạm biệt cô và anh lên xe của mình chạy đi về nhà Âu Dương . Trước khi đi cậu và cô còn trao đổi số điện thoại .

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Đình Chạy: Ông Xã, Ngoan Để Em Yêu Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11: Học Cùng Anh (Thượng)

Trên đường cao tốc , một chiếc Urus màu đỏ chạy với tốc độ ánh sáng chỉ để lại tầng ảnh màu đỏ , làm các xe khác đều sợ hãi mà nép qua 1 bên nhường đường .

. Trong xe cô ngoan ngoãn ngồi ở ghế phụ lái , tất nhiên anh là người lái xe , cô thì nhìn anh còn anh thì chuyên tâm lái xe mà không ai nói với ai lời nào .

. Cô lên mở miệng lên tiếng trước : “ Phong , anh hồi lại nhà em ăn cơm luôn nhé , ừm , rồi dạy kèm cho em nữa , hồi sáng anh đã hứa rồi đó “

. Anh tập trung lái xe nhưng vẫn để ý từng cử động của cô gái nhỏ bên cạnh , nghe cô nói thế thì suy nghĩ chút rồi gật đầu . Cô thấy anh gật đầu thì vui vẻ xoay qua ngắm cảnh vật bên ngoài .

. [10 phút sau , Biệt Thự Trần gia]

. Cô và anh vừa bước vào nhà thì thấy mẹ Trần cùng mẹ Âu ngồi ở phòng khách trò chuyện với nhau , cả 2 cùng cười nói vui vẻ nào đâu quan tâm 2 đứa con bảo bối của mình về .

. Cô cùng anh bất đắc dĩ , ho khan 2 tiếng kéo 2 bà mẹ ra khỏi cuộc trò chuyện : “ Khụ ... Mẹ cùng bác , tụi con về rồi “

. 2 bà mẹ bị cô làm cho hoàn hồn , lúc này mới nhìn 2 bảo bối nhà mình , mẹ Trần vội đứng lên , tiến đến quan tâm cô hỏi : “ Con về rồi sao ? Nhóc Phong có ăn hiếp con không ? “ còn không quên liếc cảnh cáo anh bên cạnh cô . Cô lắc đầu ý bảo không có .

. Mẹ Âu vội lên tiếng giải vây cho con mình : “ Phong nhi , nếu con đã về thì 2 mẹ con mình cùng về nhà thôi “ hừ , con trai cưng của bà không thể bị ăn hiếp hoài được , dù bà rất coi trọng con dâu tương lai này .

. Cô vội lên tiếng ngăn cản , bất đắc dĩ nhìn mẹ mình nhưng cũng không trách bà được , bèn xoay qua nhìn mẹ Âu lễ phép nói : “ Phong đã hứa hôm nay sẽ dạy thêm cho con nên con mời bác cùng Phong ở lại ăn cơm luôn ạ , hôm nay cơm sẽ do con nấu “

. Khi nghe cô nói cô nấu đồ ăn không chỉ mẹ Âu cùng anh mà ngay cả mẹ Trần cũng kinh ngạc , nghi hoặc nhìn con gái cưng của mình : “ Con biết nấu ăn ?! “ Bà chợt nhớ trực lại lời con gái mình nói với ông xã nhà mình , lúc ấy 2 vợ chồng bà tưởng con gái mình đùa thôi .

. Cô nghịch ngợm lè lưỡi gãi đầu , cười hi hi mặt không đỏ mở miệng nói dối : “ Thật ra con có lên đi học 1 khóa nấu ăn nhưng sợ nấu đồ ăn không được ngon nên giấu luôn , hôm nay con muốn nấu thử “ Tất nhiên , không thể nói là do cô thường làm ở kiếp trước .

. Mẹ Trần nghe con gái mình nói thế cũng mừng thầm con gái mình lớn rồi nhưng bề ngoài lại giả bộ giận dữ : “ Đúng rồi , con gái lớn không thể giữ trong nhà mà , mới đây đi học nấu ăn cho nhà người ta ăn rồi “

. Cô vội tiến lên ôm lấy tay bà lắc lắc làm nũng , môi chu lên đáng thương hề hề : “ Không có mà , tại đồ ăn của mẹ làm ngon nhất con sợ nấu sẽ không bằng mẹ thôi , lúc đó ba lại chê con cho mà xem “

. Mẹ Trần nhưong mi , nhìn khuôn mặt đáng thương của bảo bối nhà mình bà cũng không nỡ đùa giỡn nữa , bà giả bộ ho khan 2 tiếng : “ Được rồi , vậy con nấu thử xem thế nào “

. Cô hôn lên mặt mẹ Trần một cái , cười tươi nói cảm ơn với bà rồi nhí nhảnh chạy vào bếp .

. Mẹ Âu cùng anh bị bơ nãy giờ cũng không nói gì , nhìn 2 mẹ con như vậy ai mà nỡ phá hư chứ , mẹ Âu ánh mắt đầy dò xét nhìn theo bóng lưng cô còn anh thì bất đắc dĩ nhìn theo bóng lưng cô đầy yêu thương .

. Trong phòng bếp , cô đang loay hoay tìm đũa và dụng cụ nấu ăn vì kiếp trước cô không ở nhà mà dù có ở nhà đi nữa mẹ cô cũng chưa chắc cho cô nấu ăn nên không biết vị trí là bình thường . Mất một lúc cô mới kiếm được đồ dùng nguyên liệu mình cần .

. Anh bước vào thì thấy cô gái nhỏ đang đeo 1 cái tạp dề hình hello kitty trông rất dễ thương , nhìn không được phi cười .

. Cô lúc này cũng đã chú ý đến sự xuất hiện của anh , phượng mâu chớp chớp đầy khó hiểu nhìn anh : “ Anh vào đây làm gì thế ?!”

. Anh tiến đến ôm lấy cô , quả thật cô rất dễ thương làm anh chỉ muốn nhét vào lòng yêu thương thôi , anh hôn nhẹ môi cô , không nhanh không chậm nói : “ Anh vào giúp em “

. Cô cũng muốn mặc anh làm gì mình nhưng như vậy cô sẽ không nấu ăn được nha . Bèn rời khỏi lòng ngực ấm áp của anh , xoay qua chuyên tâm làm đồ không nhìn anh nữa : “ Được rồi , anh giúp em rửa rau với cắt rau đi , hôm nay em muốn làm canh với sườn xào chua ngọt “

. Anh nhìn lồng ngực của mình 1 cái cảm thấy hơi mất mát lại nhìn cô gái nhỏ đang tập trung nấu ăn trước mặt đành cười khổ 1 tiếng , cũng thật ngoan ngoãn đi làm công việc mà cô phân phó . Khung cảnh trong phòng bếp hòa hợp đến lạ thường .

. Cả 2 người nào biết trước cửa phòng bếp có sự ' hiện diện ' của 2 bà mẹ chứng kiến hết những sự việc vừa rồi đâu . Thấy khung cảnh như vậy cả 2 bà không nỡ phá hư bèn xoay người vào lại phòng ăn , mẹ Trần sắc mặt không tốt , trong lòng thầm nghĩ thằng nhóc Phong thật giỏi dám ăn đậu hũ của con cưng bà càng nghĩ bà càng tức còn mẹ Âu thì ngược lại hoàn toàn cười đến vui vẻ , ha , quả thật con trai bà không phụ lòng bà mà chắc không lâu nữa sẽ có trà con dâu uống thôi . Cả 2 bà đều có suy nghĩ riêng của mình không nói câu gì với nhau .

. Cô cầm chén đũa ra thì nhìn thấy 2 bà mẹ là lạ nhưng không biết lạ chỗ nào bèn tiến đến bàn đặt chén đũa xuống . Mẹ cô thì nhìn cô bằng ánh mắt đau lòng?! Còn bác Âu lại nhìn cô bằng ánh mắt vui mừng ?! . Tình hình gì vậy nhỉ ?! Cô vội ho khan 2 tiếng , phá vỡ bầu không khí quý dị này : “ Khụ...được rồi , con đã nấu xong , để con vào cùng Phong bung ra “ Nói xong đi vào lại phòng bếp .

. Mẹ Trần nhìn theo bóng cô đành thở dài lại nhìn qua bạn thân mình sung sướng ngồi kế bên thì chỉ đành bất đắc dĩ , thầm than con gái lớn không thể để trong nhà mà . Nhưng vẫn mạnh miệng nhìn mẹ Âu hừ lạnh một tiếng : “ Hừ , muốn con gái tôi làm con dâu sao ?! Cũng được , kêu con trai bà mau mau ngỏ lời với con gái tôi đi , không thôi đến bữa sinh nhật nó tôi sẽ kiếm chàng trai khác cho nó !! “

. Mẹ Âu nghe thế đen mặt , thầm than quả thật bạn thân này của bà tính cách vẫn luôn như vậy không để bản thân lỗ vốn . Nhưng cũng cười cười nói : “ Yên tâm , tôi sẽ kêu Phong ngỏ lời với Ân Nhi nhà bà không để nó chịu thiệt đâu “

. Mẹ Trần vừa lòng gật đầu cũng không tính toán nữa mà thành thật ngồi đợi ăn cơm do con gái mình nấu .

. Cô cùng anh bung đồ ăn cùng cơm đi ra , mẹ Trần vội tiến lên đỡ đồ ăn trên tay cô , yêu thương nói : “ Để mẹ bung cho , vất vả cho con gái của mẹ rồi “

. Cô lắc đầu cũng mặc cho mẹ bung đi mình cũng tiến lại bàn ngồi xuống , cười cười mở miệng : “ Không vất vả , chỉ là con sợ nấu không ngon thôi “

. Mẹ Trần cười dịu dàng , đặt đồ ăn xuống vuốt tóc cô : “ Con gái của mẹ có lòng là mẹ mừng rồi , ngon dở gì mẹ cũng sẽ ăn hết “

. Cô cảm thụ bàn tay mẹ vuốt tóc mình , nghe mẹ nói thế thì vậy cười .

. “ Khụ...khụ “

. Mẹ Âu nhìn 2 mẹ con trước mặt quên mất sự tồn tại của 2 mẹ con bà không vui nhíu mi .

. Anh vội lên tiếng : “ Ăn cơm thôi “

. Mẹ Âu thấy anh cướp lời mình thì liếc anh một cái cũng không nói gì , ai biểu anh là con trai cưng của bà chứ .

. Cô cũng ý thức được nên cười xấu hổ , mở miệng nói : “ Để con bới cơm cho ạ “ vừa nói vừa lấy chén bới cơm cho từng người .

. Mẹ Âu nhìn món thịt kho tàu cùng sườn xào chua ngọt được trang trí đẹp mắt trước mặt , lấy đôi đũa gấp thử một miếng bỏ vào miệng .

. Cô tuy rất có lòng tin với tay nghề của mình cũng nhìn không được hồi hộp khi thấy mẹ Âu ăn . Anh thấy cô hồi hộp cũng nhìn chăm chăm chờ mẹ mình mở miệng . Mẹ Trần cũng nhìn mẹ Âu chờ kết quả .

. Mẹ Âu sau khi nuốt xuống , ánh mắt đầy khen thưởng nhìn cô , cười cười mở miệng : “ Rất ngon , Ân Nhi con làm tốt lắm “ ừm , bà càng ngày càng vừa ý con dâu này rồi .

. Cô cười lễ phép gật đầu : “ Dạ , con cảm ơn bác đã khen tặng “

. Mẹ Trần cùng anh cũng gấp lên ăn thử , mẹ Trần ánh mắt khen ngợi nhìn cô lại cao ngạo liếc sang mẹ Âu nói : “ Ấy dà ... Nhi nhi của mẹ nấu ăn thật ngon , mai mốt ai lấy được con chắc có phước lắm nhỉ ?! Huầy đến lúc chỉ còn mẹ ở nhà 1 mình thôi , cha con bạn chỉ có chủ nhật là ở nhà nếu như con già đi nữa thì ... “ nói đến đây bà giả bộ bày ra bộ dáng buồn bã mà thờ dài .

. Cô vội lúng túng , tiến lại ôm lấy mẹ mình : “ Mẹ , con không lấy chồng đâu . Con sẽ ở bên mẹ chăm sóc mẹ suốt đời mà “

. Mẹ Trần hà hê nhìn sắc mặt bạn thân mình biến đen , xoay qua giả bộ trách cứ điểm trán cô : “ Con đó , đừng ngốc như vậy chứ ?! Mẹ chỉ nói đùa thôi “

. Mẹ Âu sắc mặt hòa hoãn được một chút lại nghe mẹ Trần bổ sung câu sau mà tức giận muốn học máu : “ Đến bữa sinh nhật con mẹ sẽ tìm cho con 1 chàng trai tốt đến lúc đó nếu con vừa ý mẹ sẽ ủng hộ con “

. Cô nhìn qua thì thấy sắc mặt của anh và mẹ Âu đều đen bèn thăm than mẹ mình quá phức hắc rồi , sợ mẹ mình nói ra điều không nên nữa bèn lên tiếng cắt ngang lời bà : “ Mẹ à , được rồi , con sẽ không ưng ai hết , con có người mình thương rồi , ăn com thôi “ vừa nói vừa gấp thức ăn vào chén cho bà .

. Mẹ Trần cũng đành im lặng cho qua , cũng không nói nữa thành thật ăn thức ăn cô gấp cho bà .

. Cô lại xoay qua gấp 1 miếng sườn xào vào chén anh , cười tươi nói : “ Anh ăn đi “

. Sắc mặt anh cuối cùng cũng hòa hoãn được đôi chút , nghe cô nói có người mình thương thì bỗng trong lòng dâng lên sự khó chịu nhưng cũng im lặng thành thật ăn đồ ăn cô gấp đưa đến .

. Cô lại nhìn qua mẹ Âu , gấp cho bà 1 miếng đậu hũ cười lễ phép nói : “ Con mời bác dùng com ạ “ . Mẹ Âu mỉm cười gật đầu cũng bắt đầu ăn com của mình .

. Bữa com coi như trôi qua một cách đầy bình yên đi .

. [Trong Phòng Cô]

. ' Cách ' Anh bước vào nhìn cô đang ngồi trên giường nhìn chăm chăm vào anh .

. Cô là người lên tiếng trước : “ Mẹ anh về rồi ?! “

. Anh gật đầu một cái , tiến đến ghế ngồi xuống nhìn cô một cái : “ Về rồi “ . Khi anh tiến mẹ mình thì mẹ đã nói nên ngờ ý với cô nhưng cô nói đã có người trong lòng rồi quả thật làm tim anh đau nhói , anh thật không biết như thế nào nữa .

. Cô gật đầu đã hiểu , đi xuống giường tiến đến tủ mở ra .

. Anh nghi hoặc nhìn cô , không nhìn được hỏi : “ Em tìm gì vậy ?! “

. Cô lục trong đám đồ mua hồi chiều cũng không xoay qua mà trả lời : “ Em tìm đồ ngủ “

. “ Ách ... Anh là con trai “

. Cô xoay qua nhìn anh , phượng mâu chớp chớp 2 cái : “ Ai mà không biết anh là con trai “ Nói xong lại xoay lại lựa đồ của mình .

. Anh lúng túng muốn nói , cô lại reo lên một cái , lấy ra váy ngủ 2 dây màu hồng phấn , không nhìn anh mà tiến thẳng vào nhà vệ sinh .

. Anh ở lại nhìn cửa phòng tắm nghe tiếng nước chảy mà không biết làm thế nào , nếu anh về bảo đảm cô không nói chuyện với anh nữa thì lúc đó anh khóc không ra nước mắt quá .

. ' cách ' cửa phòng tắm mở ra , cô mặc váy hồng phấn chỉ ngần tới đùi để lộ cặp chân trắng nõn của mình , vì áo ngủ có đồ lót sẵn nên cô không mặc áo lót để lộ 2 cái bánh bao trắng nõn căng tròn , khuôn mặt nhỏ nhắn vì bị hơi nước hắt vào mà hơi đỏ lên càng kiều mị mê người . Tóc được cô búi cao lên làm lộ ra xương vai tinh xảo .

. Anh khó khăn nuốt một ngụm nước bọt , chi cảm thấy miệng đắng lưỡi khô , cổ nén phản ứng của nơi dưới hạ thân . Muốn xoay qua chỗ khác nhưng cặp mắt không hiểu vì sao cứ dính chặt lấy người cô .

. Cô nhìn phản ứng của anh trong mắt lóe lên tia sáng , tiến lên phía anh đang ngồi , không khách khí ngồi vào trong lòng anh , còn ác ý cọ cọ nhận thấy vật dưới mông nhô lên cô hài lòng xấu xa cười .

. Anh cố gắng giữ cô gái nhỏ trong lòng lại , phượng mâu đầy dục vọng cố nén lại khó khăn nói : “ Đừng động “

. Cô nâng phượng mâu chớp chớp vô tội nhìn anh , mở miệng càng vô tội hơn : “ Ở dưới mông có vật gì đó cứng cứng nhô lên làm em thật khó chịu nên em mới tìm một vị trí khác “ vừa nói vừa cọ cọ thêm .

. Anh nghiêng răng nghiêng lợi nhìn cô gái như nai tơ vô tội trong ngực mà động tác lại đang châm lửa thì hận không thể đè xuống hung hãn dạy dỗ cô gái nhỏ này một trận nhưng lí trí anh không cho phép đành nhìn xuống : “ Ân Nhi đừng cọ nữa , em có biết em đang đốt lửa không ? “

. Cô lúc này mới ngừng lại , chớp chớp phượng mâu đầy khó hiểu nhìn anh : “ Đốt lửa ?? Không có nha “

. Anh bắt đắc dĩ , cố gắng buông cô gái nhỏ trong lòng ra để đi giải quyết lửa nóng của mình nhưng lại bị cô ôm chặt lấy làm anh không biết thế nào .

. Cô lấy 2 tay ôm lấy cổ anh , nhìn anh lúng túng thì lên tiếng : “ Phong , hôn em “

. Lửa nóng chưa được tắt mà còn có xu hướng bùng nổ , bây giờ lại nghe cô đòi hôn thì bối rối . Vợ lên tiếng : “ Không phải em có người mình thích sao ? Em nên hãy làm điều này với người em thích đi “ Nói ra câu này tim anh như bị thắt chặt lại .

. Cô thật sự tức giận rồi , rống lên : “ Đồ tăng bang ngu ngốc , anh thật ngốc thiệt đó , nếu em không thích anh vậy hôn môi làm gì em đâu tùy tiện như thế ?! Anh thật quá đáng còn dám đẩy em cho người khác “ vừa nói nước mắt chảy ra lăn theo má chảy xuống .

. Anh nhìn cô khóc thì đau lòng , khi nghe cô nói thích anh vui sướng không thôi , vội lau nước mắt cho cô an ủi : “ Anh xin lỗi , tiểu Nhi anh yêu em , khi anh nói những lời đó tim anh cũng rất đau , em đừng giận anh “ .

. Cô khóc càng đáng thương hơn , đây có lẽ là nước mắt của kiếp trước đi .

. Anh cúi xuống liếm lấy nước mắt cô , thật mặn... , lại hôn đến mũi cô rồi cuối cùng là môi cô , tách hàm cô ra mút lấy chất ngọt chỉ thuộc về cô , ôn nhu mút lấy rồi sau đó lại bá đạo cuồng đoạt đến khi cô không còn đường khí xui lợ trong ngực anh thì anh mới buông ra , thì thảo vào tai cô nói : “ Tiểu Nhi , anh yêu em , làm bạn gái em nhé “

. Cô vui sướng gật đầu : “ Vâng , Phong em cũng yêu anh “

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Đùng Chạy: Ông Xã, Ngoan Để Em Yêu Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 12: Học Cùng Anh (Hạ)

' Cốc .. Cốc '

. Cả 2 đang ôm nhau nghe thấy tiếng gõ cửa thì vội tách ra , cô đứng dậy sửa sang lại quần áo hơi nhăn của mình , tiến lên mở cửa ra .

. “ Mẹ , có chuyện gì sao ?! “

. Mẹ Trần nhìn cô 1 cái lại liếc nhìn anh đang ngồi trong phòng , mỉm cười nhẹ nhàng nói : “ Đây là nước chanh mẹ pha cho 2 đứa “ Vừa nói vừa đưa 2 ly nước chanh đến trước mặt cô .

. Cô tiếp lấy cũng mỉm cười với mẹ mình , gật đầu : “ Dạ , con cảm ơn mẹ “

. Mẹ Trần vuốt má cô mỉm cười đầy yêu thương : “ Con học cho tốt nhé , đừng quá sức là được , mẹ không phiền con nữa “

. Cô ngoan ngoãn gật đầu , cảm thấy có mẹ thật tốt , vậy mà kiếp trước cô không biết trân trọng . Nghĩ đến đây mi mắt hơi sụp xuống .

. Mẹ Trần kì quái nhìn cô nhưng cũng không nói gì mà xoay người đi xuống lầu .

. Cô nhìn theo bóng lưng mẹ mình 1 cái , xoay người đóng cửa phòng lại , tiến đến chỗ anh đang ngồi đưa ly nước chanh cho anh .

” Cảm ơn em , tiểu Nhi “

. Cô nghe anh gọi thân mật tên mình thì vui vẻ , cười hi hi : “ Không có gì “

. Anh nhìn cô cười đến vui vẻ thì khóe miệng nhin không được nhếch lên , nhớ trực mục đích mình đến đây anh vội ho khan 2 tiếng : “ Tiểu Nhi , bài hỏi sáng em không hiểu chỗ nào ?! “

. Cô giả bộ nghĩ nghĩ rồi tiến đến bàn học ôm hết đồng tập học hỏi sáng xuống đặt dưới bàn nhỏ đã để sẵn , phụng mầu đầy ngậy thơ chớp chớp nhìn anh : “ Em không hiểu gì hết “

. Anh nghe thế thì cảm thấy bất đắc dĩ , thở dài một cái : “ Được rồi , để anh giảng lại cho em hiểu “ Nói xong ngồi xuống cái bàn đã để sẵn .

. Cô rất ư là ngoan ngoãn mà gật đầu , nhìn chăm chăm vào trong lòng anh lại ngược lên nhìn anh , ánh mắt đầy lấp lánh .

. Anh nhìn ánh mắt đầy mong chờ của cô bèn thở dài : “ Được rồi , lại đây ngồi chung với anh “

. Cô cười híp mắt nhào vào lòng anh , tự động tìm vị trí thoải mái mà ngồi , ngược lên nhìn anh : “ Học thôi ~ “

. Anh gật đầu , lấy tập của cô ra nhìn nét chữ ngây ngẩn như rồng bay phượng múa mà không nhin được khen ngợi nhìn cô , môi mông khê nhếch lên : “ Tiểu Nhi viết chữ thật đẹp “

. Cô cười hì hì không nói gì cụp mắt xuống, nếu anh biết đó chỉ là nét chữ cô viết nhanh cho có thì biểu hiện thế nào nhỉ ?! .

. Anh tưởng cô được khen nên mắc cỡ bèn phì cười cảm thấy Tiểu Nhi của anh thật dễ thương, nghiêng đầu xuống nhìn cô : “ Nào học bài thôi “ Thấy cô gật đầu anh cũng chuyên tâm giảng lại bài hồi sáng trên lớp .

. Còn cô thì giả bộ tập trung nghe anh giảng một bên ác ý cọ cọ bị anh cảnh cáo nhiều lần mới nhàm chán buông tha cho anh .

. [1 tiếng sau :]

. Sau khi giảng xong anh theo quán tính nhìn xuống cô gái trong lòng thì toàn thân cứng đờ .

. Không biết cô đã ngủ bao giờ, khuôn mặt khi ngủ của cô như thiên sứ yên tĩnh, đôi môi phớt hồng mở ra rồi khép lại theo tiếng thở dục người cắn müt, dây áo bị kéo lệch xuống lộ ra xương vai trắng nõn tinh xảo, bộ ngực như ẩn như hiện dưới lớp vải mỏng manh theo nhịp thở của cô mà phập phồng, làm anh nhìn không được nuốt một ngụm nước bọt, nơi nào đó nhô lên kháng nghị . Anh cố gắng ép dục vọng dưới thân lại, lay gọi cô dậy : “ Tiểu Nhi , dậy nào “

. Cô mơ màng tỉnh dậy ngẩng đầu nhìn anh, chu môi kháng nghị : “ Phong, đừng làm ồn, em muốn ngủ “ Nói xong không khách khí chui vào lòng anh tìm vị trí thoải mái mà ngủ .

. Dục vọng bị ép xuống lại lần nữa bị cô khơi dậy mà dựng thẳng lên, anh thầm rủa chết tiệt, lại nhìn cô gái đốt lửa xong mà ngủ ngon ở trong lòng mình thì bất đắc dĩ cười khổ 1 tiếng, quả thật người xưa nói không sai ở bên cạnh người mình yêu thì dù tăng băng cũng không chống lại được mà .

. Anh đành bế cô lên đi đến bên giường đặt cô xuống, tính đứng lên xoay người rồi đi ai ngờ bị cô ôm chặt lấy anh . Cô như con mèo nhỏ cọ cọ lưng anh : “ Phong, anh đừng đi mà “

. Anh bất đắc dĩ xoay qua nhìn cô còn chưa tỉnh ngủ hẳn bèn nói : “ 8h mấy rồi anh nên về thôi, ngày mai còn đi học nữa “

. Cô lắc đầu ôm anh càng chặt, chớp mắt buồn bã nhìn anh nói : “ Không chịu, anh phải ở đây cùng em không được đi “

Anh cũng không nổi đẩy cô ra, lúc trước không bây giờ càng không nên chỉ đành mặc cô ôm lấy mình .

. “ Phong, tại sao nơi này của anh nhô lên quá vậy ?! “

. Anh đang tính mở miệng thì bị cô cướp lời còn rất ư là ngây thơ mà hỏi làm anh cứng đờ người, quần bách không biết giải thích thế nào, đành đẩy nhẹ cô ra vội vàng xoay người rồi đi : “ Cho anh xin lỗi, Tiểu Nhi ngủ sớm đi anh có việc về trước “ Anh biết cô ngày mai sẽ giận mình nhưng anh tuyệt đối sẽ không để cô hận anh cả đời đâu .

. Cô nhìn theo bóng lưng gấp gáp của anh mà buồn cười nhưng cũng không giận anh vì cô biết anh là nghĩ cho cô, cũng thật xoay người nằm xuống giường ngủ tiếp .

. Anh xuống lầu thì nhớ trực lại xe đã đưa lại cho mẹ mình rồi, nhìn mẹ Trần đang coi tivi thì lúng túng không muốn làm phiền bà .

. Mẹ Trần nhìn qua thì thấy khuôn mặt băng sơn không đổi của anh đang nhìn bà lại sắc bén nhận thấy đôi mắt đầy lúng túng của anh thì buồn cười, buông bịch bánh trong tay xuống rồi tắt tivi đi đến chỗ anh đang đứng, mở miệng hỏi : “ Con với Ân Nhi nhà bác học xong rồi à, ngại quá phiền con rồi “

. Anh lễ phép gật đầu, nhân nhặt mở miệng : “ Dạ, không phiền đâu ạ “

. Mẹ Trần dịu dàng mỉm cười nhìn anh : “ Trời cũng đã tối rồi hay con ở đây 1 đêm luôn đi “

. Anh nghe thế bèn khéo léo từ chối : “ Không được ạ, con còn phải về nhà để học bài nữa, không thể phiền bác được “

. Mẹ Trần nhìn anh 1 cái, rồi gật đầu như đã hiểu, cười nhẹ mở miệng : “ Được rồi, để bác đưa con về nhà “

. Anh nghe thế trong mắt lóe lên vui mừng nhưng vì bản mặt than của mình mà không thấy biến hóa gì, lễ phép gật đầu nói : “ Vậy con xin làm phiền bác rồi “

. “ bà xã, anh về rồi “

Ba Trần mở cửa tiến vào nhìn thấy anh thì nghi hoặc nhìn qua bà xã nhà mình, ý hỏi vì sao anh ở đây .

. Làm vợ chồng nhiều năm sao mẹ Trần không hiểu được, bèn tiến lên cầm lấy cặp cho chồng mình, mỉm cười nói : “ Ấy..da, nhóc Phong qua đây dạy kèm cho con gái mình đó ông xã, em tính đưa nó về nhà “

. Anh nhìn ba Trần liền lễ phép gật đầu chào hỏi : “ Cháu chào bác trai “

. Ba Trần gật đầu một cái, xoay qua nhìn bà xã mình : “ Em đi vào chuẩn bị đồ ăn cho anh đi, để anh đưa Thiên Phong về cho “

. Mẹ Trần nghe thế bèn gạt đầu xoay người vào phòng bếp làm đồ ăn cho ông xã nhà mình . Không quên nhìn anh một cái .

. [Trên xe BMW]

. Ba Trần vừa lái xe vừa nhìn qua anh , mở miệng nói thẳng ra vấn đề : “ Tôi nghe tiểu Ngọc nói con gái tôi thích cậu , vậy cậu có thích nó không ?! “

. Anh không ngờ ba Trần lại nói thẳng như thế nhưng vẫn gạt đầu mở miệng : “ Cháu biết , cháu cũng yêu em ấy , bây giờ chúng cháu đã là người yêu rồi , mong bác thành toàn “

. Ba Trần vừa lòng gạt đầu : “ Nếu cậu đã nói thế thì tôi không có ý kiến gì nữa , nhưng cậu tuyệt đối không được phụ lòng con gái tôi nếu không người làm cha này không tha cho cậu đâu “

. Anh rất trân trọng nhìn ba Trần nghiêm túc gạt đầu : “ Con xin thề sẽ không bao giờ phản bội em ấy “

. Ba Trần cũng không nói nữa mà xoay người chuyên tâm lái xe hướng Âu Dương Gia mà chạy tới .

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Đứng Chạy: Ông Xã, Ngoan Để Em Yêu Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 13: 9 : Âu Dương Thiên Hàn Và Tống Hàn Vũ

[Biệt Thự Trần Gia]

. ' ting ~ toong '

. “ Ai đấy ?! “

. “ Là cháu . Thiên Phong đây ạ “

. “ Được , con đợi bác chút “

. ' Cạch ' Cửa mở ra , mẹ Trần mặc một cái tạp dề ra mở cửa , nhìn anh nở nụ cười hiền từ , mở miệng : “ Con đến rước Ân nhi đi học đấy à ?! “

. Anh nhìn mẹ Trần 1 cái , lễ phép gạt đầu chào hỏi : “ Vâng ạ , chúc bác buổi sáng tốt lành “

. Mẹ Trần thấy anh lễ phép như vậy thì càng vui lòng , nở nụ cười mở miệng : “ Thôi được rồi , mau vào nhà đi , để bác đi gọi Ân Nhi xuống “ vừa nói vừa nhường đường cho anh bước vào . Rồi xoay người đi lên lầu .

. Anh bước vào nhà thì thấy ba Trần đang ngồi trên ghế sofa đọc báo , anh tiến lại chào hỏi : “ Bác trai , buổi sáng tốt lành “

. Ba Trần lấy tách cafe lên , nhấp 1 ngụm rồi để lại xuống bàn , gấp tờ báo lại nhìn anh lúc này mới lên tiếng : “ Rất tốt , ngồi xuống đi , cứ xem đây là nhà mình được rồi “

. Anh nghe ba Trần nói thế cũng làm theo mà ngồi xuống ghế , nhìn ba Trần lễ phép gạt đầu : “ Dạ , con đã biết “

. Ba Trần khuôn mặt đầy nghiêm nghị , đôi mắt hẹp hiện lên sự sắc bén của người mấy mươi năm trên thương trường làm anh cảm thấy có áp lực vô hình nào đó dù sao anh cũng mới thành niên đối với áp lực của ba Trần thì làm sao anh chịu nổi nhưng bề ngoài không thay đổi gì , ba Trần nhìn khuôn mặt băng sơn của anh không chút lung lay nào thì vừa lòng gạt đầu , thầm khen thưởng thằng nhóc này có tố chất tiếp quản sự nghiệp của ông bạn mình .

. “ Ta giao Ân Nhi cho con chăm sóc , đừng để phụ kì vọng của ta “

. 2 người mặt đối mặt cuối cùng ba Trần cũng lên tiếng , anh trong lòng thở phào nhẹ nhõm nhưng bên ngoài vẫn băng lãnh như cũ , nghe ba Trần nói thế thì lên tiếng : “ Dạ , con sẽ không phụ kì vọng của bác dành cho con đâu , dù có hi sinh mạng mình con cũng quyết cho Ân Nhi 1 cuộc sống thật tốt “

. Ba Trần nở nụ cười hài lòng , không tiếp tục truy vấn anh nữa mà đổi sang chủ đề khác : “ Phải rồi , dạo này ba con , ông ấy thế nào rồi “

. Anh nghe ba Trần chuyển chủ đề cũng rất thành thật mà chuyển theo : “ Vâng , ba con đang ở bên Mĩ để quản lí công ty bên đó “

. Ba Trần nghe thế chậc lưỡi 2 tiếng , mở miệng : “ Ông ta luôn ham mê công việc như vậy “

. “ Phong ~ Anh đến rồi à ?! “

. Cô đi xuống lầu, nhìn anh cười hi hi muốn nhào vào lòng anh nhưng bị ánh mắt cảnh cáo của mẫu thân đại nhân thì đành mở miệng kêu thôi.

. Ba Trần nhìn con gái và bà xã mình đi xuống thì nở nụ cười cưng chiều, yêu thương nhìn cô: “Con gái cưng của ba, lại đây nào”

. Cô đi đến ôm lấy ba ba mình cười hi hi đầy lém lỉnh nói: “Baba, buổi sáng tốt lành”

. Mẹ Trần nhìn ông xã cùng con gái cưng nhà mình chỉ đành cười cười xoay người vào phòng bếp chuẩn bị phần ăn cho 3 người.

. Ba Trần cười vui vẻ xoa đầu cô, nhìn đồng hồ 1 cái đứng dậy mặc áo khoác của mình: “Thôi baba đi làm đây”

. Cô cũng ngoan ngoãn buông baba mình ra, cười tươi nói: “Baba đi làm vui vẻ, con và Phong cũng đi học đây”

. Mẹ Trần bước ra mang theo hộp cơm đưa cho ông xã nhà mình, chỉnh chu lại cả vạt cười dịu dàng nói: “Ông xã, anh đi cẩn thận”

. Ba Trần hôn mẹ Trần một cái, nhìn bà xã mình đỏ mặt thì rất đầy vui vẻ, xoay người mở cửa nhà rồi đi.

. Mẹ Trần then quá hóa giận dậm chân, nhìn theo ba Trần trong mắt đầy sự hạnh phúc tột độ, lại nhớ trực còn cô và anh ở đây thì thầm rủa ông xã nhà mình. Xoay người lùi vào phòng bếp.

. Cô nhìn mẹ mình như vợ mới cưới thì phì cười, nắm lấy tay anh kéo đi ra cửa, không quên nói vọng vào: “Mẹ, tụi con đi đây”

. [Trong lớp]

. Cô và anh đang ngồi vị trí của mình thì cô giáo chủ nhiệm bước vào đi lên bục nhìn học sinh của mình nở nụ cười vỗ tay nói.

. “Các em im lặng nào hôm nay lớp chúng ta sẽ có bạn mới”

. Sau khi cô giáo nói xong vai và anh ta cùng nhau bước vào lớp. Hôm nay cậu không mặc đầm mà lại mặc đồng phục nam nhìn siêu shota còn anh ta lại chuẩn mẫu hình quần gia 'Oành' làm rung động cả lớp học.

. Cậu chả thèm để tâm, nở nụ cười xã giao: “Âu Dương Thiên Hàn”

Còn anh ta thì nâng kính lên tự giới thiệu: “Tống Hàn Vũ, chào”

. Cô giáo sau khi nghe cả 2 giới thiệu thì nở nụ cười: “2 em xuống ngồi bàn nhì nhé”

. Cậu không nói gì nắm tay Hàn Vũ đi xuống chỗ 2 học sinh ngồi bàn gần anh và cô, lạnh giọng nói: “Xin nhường chỗ này cho tôi”

. 2 học sinh đó đều là nữ nên khi thấy cậu đi xuống đều mơ mộng được làm quen nhưng sự thật phũ phàng, cậu lạnh nhạt làm bọn họ rất tức giận nhưng thấy ánh mắt cảnh cáo của anh ta đành úy khuất lên bàn nhì mà ngồi.

. Cậu vừa lòng lôi kéo anh ta ngồi xuống, nhìn qua Cô nở nụ cười: “Ân Nhi ~ tôi với bà học chung rồi nhé”

. Cô nhìn cậu một cái, không nhanh không chậm mở miệng: “Người dám nhảy lớp”

. Cậu cười không lên tiếng phản bác. Chuyển qua chủ đề khác cả 2 đều nói chuyện cười đùa đến vui vẻ còn 2 nam nhân thì bắt đầu nhìn nhau thờ dãi.

. Học sinh nữ trong lớp đều dùng ánh mắt ái mộ cùng ghen tị nhìn cô, thầm than ông trời bất công quá mà.

. Cô giáo này giờ im lặng không lên tiếng vội ho khan 2 tiếng: “Các em tập trung nào, chúng ta học thôi”

. [Trong Phòng Ăn]

. Cô, anh cùng cậu và anh ta đi vào nhà ăn quả thật thu hút không ít ánh mắt của lũ học sinh. 4 người kìm 1 cái bàn ngồi xuống, anh và anh ta đi lấy phần ăn còn cô và cậu ở lại trò chuyện với nhau. Bỗng có 1 người tiến về phía cô, đứng trước mặt cô mở miệng.

. “Mình tìm được bạn rồi!”

. Người trước mặt giọng nói mềm mại đầy vui sướng nhìn cô.

. Cái giọng nói dù có chết cô cũng không quên, khỏi cần nhìn cô cũng biết là Tô Gia Yến, nhìn lên quả thật là cô ta, không vui nhúm mi: “Có chuyện?!”

“Giọng nói đầy sự xa cách cùng lạnh nhạt. Sát khí được cô che giấu tốt nên cô ta không phát hiện.”

. Tô Gia Yến như không thấy thái độ xa cách của cô, nở nụ cười mềm mại nói: “Cảm ơn bạn hôm qua đã cứu mình”

. 'Cứu???' Cô nhìn cô ta cảm thấy cô ta da mặt đủ dày, hôm qua rõ ràng cô không có cứu cô ta mà trực tiếp bỏ đi nha, bây giờ lại nói cô cứu cô ta, huầy, xem ra cô ta đã có ý đồ muốn tiếp cận cô rồi, được thôi như vậy cô sẽ chơi với cô ta, nghĩ thế cô nở nụ cười: “Không có, mình chỉ đi ngang qua thôi”

. Nụ cười trên khuôn mặt cô ta hơi cứng lại nhưng rất nhanh che giấu đi, cười tươi nói: “ Hôm qua nếu không nhờ bạn đi qua thì mấy người kia đâu có tha cho mình, cảm ơn bạn rất nhiều “ Như nhớ tới gì đó cô ta vội lên tiếng: “ à, đừng rồi, mình là Tô Gia Yến, lớp 10A4, hẳn hạnh được làm quen “

. Cô tất nhiên quan sát hết biểu hiện của cô ta, thăm than cô ta diễn thật tốt bởi vậy kiếp trước cô mới ngu ngốc bị lừa, Tô Gia Yến những gì kiếp trước cô nợ tôi tôi sẽ trả lại cho cô. Nghĩ như thế nụ cười trên môi cô càng sâu, nhìn cô ta 1 cái mới từ từ mở miệng: “ Trần Ân Nhi lớp 10A5 “

. Cô ta nhìn qua thì thấy cậu ngồi ở đó, nở nụ cười ngượng ngùng: “ Mình có thể ngồi xuống không ?! “

. Cô không mặn không nhạt lên tiếng: “ Xin lỗi, ở đây hết chỗ rồi “

. Cô ta nở nụ cười gượng gạo, mở miệng: “ Vậy à, vậy mình đi trước, không phiền nữa “ nói xong xoay người rời đi. Sau khi xoay người ánh mắt cô ta hiện lên sự oán độc cùng nồng đậm ghen tị.

. Cậu im lặng nãy giờ cuối cùng cũng mở miệng lên tiếng: “ Cô ta là ?! “

. Cô nhìn theo bóng cô ta một cái, nở nụ cười băng lãnh, môi phẫn nộ phun ra từng chữ: “ Kẻ Đáng Chết “

. Cậu nhìn cô cảm thấy rất tò mò nhưng theo nhiều năm kinh nghiệm ở với anh ta cậu quyết định không hỏi, vì có khi người chịu thiệt là mình thôi.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Đình Chạy: Ông Xã, Ngoan Để Em Yêu Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 14: Chương 10

[3 tháng sau]

. Mùa Đông đã đến những bông hoa tuyết rơi từ từ giữa khung cảnh trắng xóa đầy tạo nên 1 bầu không khí cực kì xinh đẹp, tượng trưng cho mùa đông.

. [Trước Cổng Trường]

. Một chiếc BMW đậu lại ở trước cổng trường gây ra 1 hồi xôn xao.

. “ Kia, vương tử và công chúa của nhóm No.4 truyền kì của trường chúng ta tới kia, oaaa ...thật đẹp hâm mộ chết đi được, hôm nay bọn họ đi xe siêu xe kìa “

. “ Bọn họ luôn đứng đầu toàn trường không những thế trong các môn học khác bọn họ luôn đứng nhất thật hâm mộ quá đi ~ ôi mình hâm mộ quá đi mất ~ bọn họ là thần tượng của mình đó “

. “ Công chúa hôm nay vẫn lạnh lùng thật xinh đẹp có khi hơn những bông hoa tuyết ngoài kia nữa ~ ôi ~ Nữ thần lòng tớ là đây ~ “

. ... ..

. Theo tiếng xi xầm của mọi học sinh, chiếc xe từ từ mở ra 1 chàng trai khuôn mặt dịu dàng bước xuống từ chỗ ghế phụ lái tiến đến mở cửa phía sau, theo đó là một chàng trai khác bước xuống nhìn chàng trai nở nụ cười cung chiêu trước mặt cũng nhoẻn nụ cười cực kì dễ thương.

. ' Cạch ' cửa lái xe mở ra, một chàng trai khuôn mặt như chạm khắc nhưng không cảm xúc nào, tiến đến phía cửa xe còn lại mở ra, cửa vừa mở một cô gái xinh đẹp như thiên thần nhưng khuôn mặt lại lãnh tính nhìn như 1 bông hoa tuyết cao quý nhìn chàng trai trước mắt nở nụ cười tươi làm cho trời tuyết mất đi luôn màu sắc của nó.

. Cả 4 người xuống xe thì tự động có 1 người khác lại nhận lấy chìa khóa rồi chạy đi, nhìn bọn họ tuần nam nữ đứng chung 1 chỗ với nhau làm cho xung quanh mở nhạt đi rất nhiều tạo thêm sự nổi bật cho bọn họ. Còn thêm thành tích học tập cao siêu luôn đứng toàn trường của bọn họ quả thật được mọi người xưng tụng là Công Chúa cùng Vương Tử.

. Cô gái nhìn sang chàng trai băng lãnh đứng đó, nở nụ cười như nắng mai đầy tình nghịch lên tiếng: “ Phong, vào lớp thôi nào “

. Đúng vậy, đây là nhóm người của cô sau khi vào trường đã dành được vị trí cao nhất, thường xuyên đi cùng nhau được xưng tụng là No.4 của trường này và là Hội Trưởng Hội Học Sinh mọi người kính trọng.

. Anh tự động cầm lấy cặp của cô, phượng mâu đầy cung chiêu cùng nhu tình triền miên, nghe cô nói thế thì dịu dàng lên tiếng: “ Được, để anh mang cặp cho em “

. Cậu đứng gần đây khuôn mặt xinh đẹp đầy khinh bỉ anh họ mình trung khuyến, nhìn sang anh ta đưa cặp mình ngạo kiều hất cằm ra lệnh: “ Mang cặp

em đi vào lớp “

. Cặp mắt dưới kính của anh ta neho lại sâu thẳm , rất thành thật nhận lấy cặp của cậu nữ cười dịu dàng nhìn cậu nói : “ Đi thôi “

. Nhìn bóng lưng của 4 người tiêu sái rồi đi các học sinh bu quanh nhìn nhau 1 cái thẳm cảm thán bọn họ đã nhìn cảnh này quen rồi .

. 4 người vừa đi vừa nói chuyện cười đùa với nhau , những học sinh tự động nhường đường còn cung kính chào hỏi . Bọn cô chỉ xoay qua chào hỏi cho có lệ rồi thôi .

. Đi ngang phòng bóng rổ nhìn bọn họ đang hăng say tập luyện tự nhiên cô cảm thấy rất có hứng thú bèn nhìn qua anh nữ cười làm nũng : “ Phong , em muốn chơi bóng rổ “

. Cậu nghe thế 2 mắt cũng sáng lên , bóng rổ có thể nói là niềm đam mê của cậu đó nhưng ngặt nỗi là người kể bên nói là không cho chơi nữa vì sẽ bị thương , mà miễn cậu cãi lại là bị lôi lên giường lăn lộn đến khi ngất thì thôi , quá thật ác mà mà , gì mà nữ cười dịu dàng cậu khinh !! .

. Anh ta nhìn cậu một bộ dáng suy tư có hưng phấn sau đó lại là tức giận thì cảm thấy buồn , kéo cậu lại gần hít hít mắt nguy hiểm nói : “ Em đang chửi thảm anh , hừm ?! “

. Cậu bị bắt trúng tim đen thì chột dạ lên tiếng : “ Nào ..nào có “

. Cô nhìn cả 2 âu âu yếm yếm thì biểu môi , ho khan 2 tiếng kéo cả 2 về với hiện thực là có cả đồng người đang nhòm bọn họ đấy : “ Nè , Giờ 2 người đi không ?! “

. Cậu tránh khỏi anh ta , đến trước mặt cô đầy ngạo kiêu nói : “ Hừ , bây giờ đâu đi xem ai thua phải bao 1 trâu tại nhà hàng Pháp , dám chơi không ?! “

Cô nhìn cậu khiêu khích thì cười khẩy 1 cái , nhìn sang anh sau đó gật đầu đáp ứng : “ Được thôi , chơi thì chơi , ai sợ ai “

. Nhìn cả 2 hưng trí thách đấu nhau mà bỏ quên 2 người bọn họ thì chỉ đành bắt đắ dĩ thuận theo ý bà xã mà mình .

. Cả 4 người tiến vào sân bóng rổ , nhóm người đều nghe lời cô và cậu nói đều tự động lùi ra , lên ghế hưng phấn ngồi xem truyền kì của trường đấu với nhau .

. Trường này sau khi cô lên làm hội trưởng đã thay đổi lại đồng phục của trường thành nam nữ đều mặc áo sơ mi trắng thắt 1 chiếc caravat màu đỏ cùng quần dài hết nên tuyệt không sợ .

. Tự động có người đưa ra cho bọn họ cái áo thể thao còn mới toanh , 4 người bọn họ nhận lấy vừa lòng gật đầu tự động mặc vào .

. Trọng tài là 1 thầy giáo dạy môn thể dục , nhìn cô và anh 1 đội cùng cậu và anh ta 1 đội đều đã chuẩn bị sẵn sàng thì bắt đầu thổi còi .

. 45 phút trôi qua trận đấu cũng kết thúc , dưới sự hò hét đầy phấn khích của người xem thì tỉ số của 2 bên là 60 : 59 , bên cô hơn bên cậu chỉ 1 điểm và tất nhiên là bên cô thắng .

. Cả 4 người mệt lã ngồi trên sân .

. Cô nhìn tỉ số thì nữ cười thắng lợi , nhìn cậu mở miệng đầy trêu tức : “ Hôm nay vận số Hàn thiếu không tốt nhỉ ?! Nhớ thực hiện lời nói của mình đấy , ta hảo mong chờ 1 bữa ăn thật no “

. Cậu nhếch mép không thèm nhìn đến sự trêu tức của cô mà hừ lạnh 1 cái : “ Coi như người mai mẩn , nhà hàng thì nhà hàng , Hàn thiếu gia ta không thiếu nhất chính là tiền “

. Anh và anh ta đứng dậy đi tìm nước uống cho 2 bà xã nhà mình , nhìn bọn họ ganh đua với nhau riết thành thói quen rồi biết sao bây giờ .

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Đừng Chạy: Ông Xã, Ngoan Để Em Yêu Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 15: Phiên Ngoại 1

10 năm sau ...

Trong biệt thự sa hoa được xây dựng theo phong cách kiểu Pháp đầy cầu kì .

Tại vườn ngừ uyển được chau chuốt 1 cách tỉ mỉ muôn hoa khoe sắc tạo nên khung cảnh cực kì xinh đẹp . Bỗng 2 giọng nói trẻ con vang lên :

”Oa ..... Huhu.... Người ta không biết đâu , Khang chọc Ngân nhi “ giọng bé gái đầy sự ủy khuất , nghẹn ngào .

” là anh sai .... Ngân nhi đừng khóc nữa “ giọng nói thường ngày lạnh lùng được thay bằng sự ôn nhu , dịu dàng mà dỗ dành bé gái .

Chỉ thấy một cô bé khoảng 5 - 6 tuổi trên người vận bộ đầm trắng xếp li xinh xắn , khuôn mặt phấn điều màu ngọc , phượng màu đỏ hoe ngập nước , khóc đến hoa lệ đôi mắt ướt làm người thương tiếc . Kế bên là một bé trai khoảng 7 - 8 tuổi quan tính xảo , đáng vẻ lạnh nhạt được thay thế bằng sự bối rối cố gắng dùng sức dỗ dành bé gái .

” Ngân nhi ngoan , đừng khóc nữa , anh cho em trường tiên * (roi) là được “ Cuối cùng nhóc đành phải ra đòn sát thủ .

Câu nói của cậu làm cô bé ngừng khóc , phượng màu lóe lên tia giả hoạt sau đó biến mất , đôi phượng nhãn chớp chớp nhìn cậu bé , môi nhỏ chu môi , không xác định hỏi : “ Thật sao ?! “

Cậu thờ dài tim bị treo lơ lửng cuối cùng cũng thả xuống , nhìn bé đầy cung chiều đưa tay thon dài xoa đầu bé , môi mỏng khẽ nhếch lên : “ Anh có khi nào gạt em đâu “ a... Thật muốn nhấp nhấp đôi môi phản nộ đấy . Ánh mắt của cậu tối thêm quai hàm , xem ra phải mau rước bé về mới được .

Cô bé nào biết suy nghĩ của cậu bé bên cạnh , chỉ biết mục đích đã đạt được thì vui sướng đến bất diện hồ điệp .

” Ngân nhi , con lại nghịch ngợm gì đấy “

Một giọng nói trong trẻo vang lên , bốn người ba nam một nữ diện mạo cực kì tuấn tú cùng xinh đẹp đi vào . Chủ nhân của giọng nói là nữ nhân duy nhất , nếu để ý sẽ thấy cô bé có khuôn mặt giống nữ nhân đầy đến 5 phần .

” a... Mẹ “ Cô bé hớn hờ chạy tới nhào vào lòng nữ nhân đấy , bắt đầu vênh môi lên làm nũng : “ Con không có mà , anh Khang đã hứa cho con trường tiên thôi mà a~ “

Nữ nhân nhìn con gái bảo bối của mình làm nũng thì chỉ đành bắt đắc dĩ , chọt cái má phúng phính của cô bé , mồm miệng trách : “ Con đó , chỉ biết bắt nạt anh Khang của con “

Bé gái chu môi kháng nghị : “ Không có mà “

” đi Ân .... Đừng trách Ngân nhi là do con thôi “ Cậu vội chạy đến kéo bé gái vào lòng mình che chắn , nhìn nữ nhân trước mặt đầy sự lạnh nhạt , nếu để ý sẽ thấy 1 tia địch ý khó phát hiện . Hừ , Ngân nhi là của cậu , dù cô là mẹ của bé cũng không được đụng .

Tất nhiên địch ý của cậu bé nữ nhân cảm nhận được , có chút dờ khóc dờ cười .

” Ân Nhi “ Nam nhân đứng sau lưng cô này giờ im lặng , thấy vợ mình bị khi dễ thì lên tiếng , tiến đến ôm cô vào lòng .

” Phong , anh xem con gái chúng ta bị thằng nhóc chết tiệt đó cướp rồi kìa “ . Cô uất ức xoay qua tố cáo ông xã nhà mình .

” Tại chị vô dụng không giữ được con gái thôi “ một nam nhân khác đáng người thon dài lên tiếng cắt ngang lời cô .

” Âu , Dương , Thiên , Hàn .... Cậu nói lại thêm lần nữa thử xem ?! “ Cô rống lên , mắt trừng trừng như hận không thể ăn tươi nuốt sống người trước mặt , lớn tiếng chất vấn : “ Không phải tại con cậu dụ dỗ thì con tôi có bị cướp không ?! Suốt ngày trưng ra bản mặt than mà lúc nào cũng giả vờ vô sỉ vs con gái tôi “

Anh vỗ lưng giúp bà xã nhà mình thuận khí , mắt lạnh lùng nhìn Cậu trước mặt , khiến cậu rùng mình , lui vào lòng nam nhân phía sau .

Nam nhân phía sau đầy nhẹ gong kính ôm lấy bà xã nhà mình , lên tiếng giải vây : “ Hàn không phải có ý đó “

Bốn người trước mặt đứng là cô , anh , cậu và hấn . Còn bé gái là Âu Dương Phượng Ngân là con gái của anh và cô , bé trai là Hàn Thiên Khang là con trai được sinh ra từ ống thí nghiệm của cậu và hấn .

” Được rồi , Khang nhi , con dẫn Ngân nhi đi chơi đi , baba vs dì dưỡng con có chuyện cần bàn “ Cậu vội dõng chủ đề , nhìn nói với con trai mình . Thành công làm người ôm cậu đen mặt , mắt lóe lên tia nguy hiểm .

” baba ?! Em muốn tạo phản sao ?! Hừm ?! “

” Không Có ..... aaaa ..... Đừng “ kì này thì tiêu rồi , cậu khấn vái trong lòng .

Sau đó là tiếng truyền cứu mạng của người nào đó bị ôm lên hướng biệt thự mà đi .

Mắt anh lóe lên , xoay qua nhìn con gái mình , cười dịu dàng hỏi : “ Ngân nhi , con muốn có thêm em để chơi đùa không ?! “

Cô đang khinh bỉ nhìn thì nháy bèn người thấy mùi nguy hiểm bèn tính chạy trốn thì bị người đàn ông nào đó ôm chặt lấy , khi nghe anh nói thế thì nhìn con gái mình không ngừng ra hiệu bảo đừng gạt đầu .

” Có ạ “ cô bé như không thấy sự đau khổ của mẹ mình mà cực kì cao hứng trả lời .

Anh dưới ánh mắt cực kì bất mãn cùng địch ý của cậu bé mà sờ đầu con gái nhà mình . Giọng ầm áp như gió xuân :“ Vậy con vs anh Khang ở đây chơi ngoan nhé , ba mẹ đi tạo em cho con “ . Sau đó bá đạo ôm lấy cô đi về phía biệt thự , mỹ ki danh là con gái bảo bối muốn có em . Làm cô tức đến nghiến răng nhưng cũng chỉ bất đắc dĩ cầu xin người nào đó sắp biến thành sói mà ăn sạch cô .

Sau khi nhìn cha mẹ cùng chú dượng rời đi , Ngân nhi đôi mắt cực kì ngây thơ xoay qua nhìn anh Khang nhà mình , dù sao bé cũng đã nhận định anh Khang sẽ là chồng tương lai của bé :“ Lớn lên chúng ta cùng tạo ra em bé nhé ?! “ mà hoàn toàn không biết vì câu này mà tương lai bé phải hối hận không dứt .

Mắt cậu bé lóe lên ánh sáng , đôi mắt càng thêm trầm xuống , mở miệng đáp ứng . Sau đó trực tiếp bá đạo kéo con người ta vào lòng mà cường hôn , động tác thành thạo như đã làm nhiều lần , mà cô bé lại cực kì phối hợp . Có thể nói hành động này chắc chắn sẽ bị ăn sạch trong 1 tương lai không xa .

~~~~~ HOÀN ~~~~~ PN1 ~~~~~

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Đứng Chạy: Ông Xã, Ngoan Để Em Yêu Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.